

RADA PRE VYSIELANIE A RETRANSMISIU

Dobrovičova č. 8, 811 09 Bratislava

Rozhodnutie č. RP/002/2013
Správne konania č.: 340-PLO/O-4386/2012

Bratislava dňa 15.01.2013
Doložka právoplatnosti:

R o z h o d n u t i e

Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 340-PLO/O-4386/2012 MAC TV s.r.o., Bratislava

p o r u š i l

povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z.

tým,

že na televíznej programovej službe JOJ dňa 11.06.2012 o cca 21:23 hod. odvysielal program *Extrémne rodiny*, ktorého časť týkajúca sa osoby v programe označenej ako Tonko a osoby v programe označenej ako Marta, svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahli do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich osôb v programe označených ako Katka, Tonko a jeho otec Anton, Dodo a jeho matka Marta,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z. **sankciu – pokutu**, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške **15 000,- €**, slovom pätnásťtisíc eur.

Podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.“

V zmysle § 67 ods. 16 zákona č. 308/2000 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet: 7000088921/8180, VS 00213, KS 6548.

O d ô v o d n e n i e

V zmysle § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., Rada je orgánom verejnej správy, ktorého prvoradým poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb

na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom cit. zákonom.

Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie, stanovených § 64 až 67 zákona č. 308/2000 Z. z., pričom na konanie podľa tohto zákona sa, podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), okrem ustanovení § 23 časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, § 53, § 54, § 56 až 68.

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 28.08.2012 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči MAC TV s.r.o. vo veci možného porušenia

I. § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že dňa 11.06.2012 o cca 21:23 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ program *Extrémne rodiny*, ktorý označil ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov, čím mohlo dôjsť k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označovania,

II. § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že dňa 11.06.2012 o cca 21:23 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ program *Extrémne rodiny*, ktorý svojím obsahom a spôsobom spracovania mohol zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich – Katky, Tonka a jeho otca Antona, Doda a jeho matky Marty.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené listom dňa 12.09.2012, na základe čoho sa dňom doručenia začalo správne konanie č. 340-PLO/O-4386/2012. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol aj prepis/popis skutkového stavu.

Účastníkovi konania bola následne zaslaná opätovná výzva na vyjadrenie v správnom konaní v lehote do 5 dní odo dňa jej doručenia spolu s poučením, že Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku.

Vyjadrenie účastníka konania bolo Rade doručené dňa 17.12.2012. V rámci svojho vyjadrenia účastník konania požiadal o nariadenie ústneho pojednávania ako aj o vykonanie dôkazu – výsluchu svedkov Antona Ondruška, Ivety Mladošovej, Antona Mladoša, Doda, Katky, Dodovej matky Marty, Martinky, Martinkinej matky Hany, Martinkinej kamarátky Dany a Martinkinho strýka Jana.

Rada na svojom zasadnutí dňa 18.12.2012 **zamietla žiadosť** účastníka konania o vykonanie dôkazov, výsluchu svedkov – účinkujúcich v programoch *Extrémne rodiny* z 11.06., 18.06. a 25.06.2012 - Antona Ondruška, Ivety Mladošovej, Antona Mladoša, Doda, Katky, Dodovej matky Marty, Martinky, Martinkinej matky Hany, Martinkinej kamarátky Dany a Martinkinho strýka Jana, nakoľko Rada dospela k záveru, že výsluch svedkov by v predmetných správnych konaniach neprispel k objasneniu veci a nie je potrebný na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci. **Rada však nariadila vo veci ústne pojednanie, ktoré sa uskutočnilo v sídle Rady dňa 15.01.2012 o 10:00 hod.**

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú záznam vysielania programu *Extrémne rodiny* odvysielaného na televíznej programovej službe JOJ dňa 11.06.2012 o cca 21:23, prepis/popis skutkového stavu, ktorý

tvoril prílohu oznámenia o začatí správneho konania, stanovisko účastníka konania k začatiu správneho konania a zápisnica z ústneho pojednávania.

Rada po oboznámení sa so všetkými podkladmi vo veci rozhodla dňa 15.01.2013. Zároveň správne konanie č. 340-PL0/O-4386/2012 v časti týkajúcej sa možného porušenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodnutím č. RZK/003/2013 zo dňa 15.01.2013 **zastavila**.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Zvukovo-obrazový predel s označením „EXTRÉMNE RODINY“.

Na spodnej lište za logom programu nápis „V dnešnej relácii uvidíte...“

Zostrihané vyjadrenia účastníkov programu, ktoré tvoria jeho obsah. Zostrih je bez komentára:

V zábere žena, vystupujúca z auta, pred bránou stoja matka, syn Tonko a otec. Tonko podáva prichádzajúcej žene kvety.

Tonko: „Nech sa páči.“

Katka: „Ďakujem.“

Následne trojica v zložení matka, otec a syn Tonko začnú spievať pesničku znenia: „My sme tí pí a pá z mačacej planéty...“

Otec, sediaci pred logom programu: „No, ale bohvieako sa jej tá pesnička nelúbila.“

V zábere Tonko ukazuje Katke hospodárske zvieratá.

Tonko: „No, toto sú kozičky, akurát, čisto.“

Katka: „Hm.“

Tonko: „Capčekovia išli včera dole.“

V zábere Katka a Tonko stoja v exteriéri.

Tonko: „Ty si jaká...“

Katka: „Ja sa tu nechať urážať nebudem.“

Tonko: „Ja ťa neurážam.“

Katka: „Ale ja hovorím, že nie. Nekcem nič mať s tebou.“

V zábere matka Marta a syn Dodo v prítomí sviečok v spoločnosti veštice.

Matka: „Jak tú negatívnu energiu z neho dostať...“

Veštica: „Tam sa dá urobiť vyslovene to odrábanie..“

V zábere veštica pri stojacom synovi v prítomí sviečok. Veštica sa rozpráva so synom.

Veštica: „Máte toxický zanesený organizmus, hej? Nemáte nejakú závislosť na niečom...?“

Syn: „Keď, tak maximálne pivo.“

Veštica: „...okrem alkoholu a cigariet. Máte ešte nejakú inú závislosť?“

Syn: „Nie.“

Zostrih záberov z rodiny štyroch mužov:

Roman kričí: „Že chodím fajčiť každého, čo on robí za peniaze? A ja vôbec nefajčím nikoho?“

V zábere Laco v exteriéri, popri ňom okrem Aja a Emilia trojica žien.

Laco: „Nachádzame sa v osade Bajč.“

Následne v zábere Laco tancuje s jednou zo žien.

Ajo, sediaci pred logom programu: „Mne sa cigánky nelúbia.“

Zvukovo-obrazový predel.

Na spodnej lište logo programu a následne nápis „V minulých reláciách ste videli...“

Zostrihané vyjadrenia účastníkov programu, ktoré tvoria jeho obsah. Zostrih je bez komentára:

Matka (v zábere rodina, matka, otec a syn - Tonko, sediaci na pohovke): „*No, tuto on vôbec nemá šancu, lebo kvôli tomu, že s neho tu si robá len srandu. On pripadá každému ako podivýn. On nemá vôbec seberovných. Tak my by sme chceli nevestu, kerá by išla za nevestu sem k nám. Len nech sa mu voláka nájde.*“

Moderátor: „*Pani Iveta s pýchou v hlase vyrátava nesporné výhody, ktoré ich skromná domácnosť budúcej neveste ponúka.*“

Matka: „*Ona by podstatne došla sem do hotového. Tu by sa o maso, o vajcá, nemusela o nič starať.*“

Moderátor: „*Ani samotný ženbychtivý mládenec sa nezdráha predstaviť svoje najväčšie prednosti.*“

Tonko: „*Ja som, keď tak ludovo poviem, juniverzálny pracovník, že viem, sa prispôbiť ku každej práci.*“

Matka: „*My podstatne jeden druhého dopĺňame. Čo jeden nezvláda, tak druhý mu vypomôže. A takto to koluje medzi nami furt dookola.*“

Moderátor: „*Juniverzálny pracovník však disponuje aj ďalšou nespornou výhodou.*“

Matka: „*Žene by neprepil ani korunu. My spravíme všetko preto, aby si chlapec našou divča.*“

Zvukovo-obrazový predel.

Tonko v exteriéri: „*Aby bola skôr vychovaná, úctivá, aby pochopila ma a tak ďalej a nie, že by som mal ja voči nej byť mimo provoz.*“

Moderátor: „*Mierne mäťúci výraz, byť mimo provoz, vie Tonko pohotovo a svojsky objasniť.*“

Tonko: „*Aby sme si rozumeli, to je dôležité, rozumie, viac menej rozumieť, či po pracovnej stránke, či po hudobnej, po zábavnej, po športovej, než by sme mali zbytočne takto ísť, že len tým pohlavným stykom len a zvyšok nie.*“

Moderátor: „*Svoj záujem orientuje mladý chovateľ jednoznačne iba smerom k opačnému pohlaviu.*“

Tonko, sediaci pred logom programu: „*S niekým, čo by sa dalo, tak určite, ale s mužom to nie je bohviečo.*“

Zvukovo-obrazový predel.

Štyria muži sedia vedľa seba na pohovke.

Laco: „*Ja som z nich najkrajší. Potom ide Alík, potom ide Emilio a potom ten pán z tej vystrihnutej obrázkovej knižky.*“

Moderátor: „*Post najkrajšieho člena domácnosti svojmu nositeľovi zjavne spôsobuje aj nemalé problémy, zrejme zapríčinené žiarlivosťou.*“

Laco: „*Ja to tu mám najťažšie zo štyroch, lebo furt všetko sa háry na mňa. Hára, či čo to je.*“

Moderátor: „*Tak sa Lacko nadýchni, premysli si to a skús to ešte raz a pomaly.*“

Laco: „*Všetko sa hádže na mňa.*“

Moderátor: „*Skutočne treba povedať, že zatiaľ čo ostatní sa každý deň flákajú pri svojich povinnostiach, všetko to únavné pitie kávy, fajčenie a četovanie zostáva na úbohom najmladšom Lackovi.*“ (v zábere muž pri rôznych domácich úkonoch)

Laco: „*Zvyknem si písať s peknými ľuďmi, hlavne s rovnakým pohlavím a dohadujem si stretká, rande a tak ďalej.*“

Zvukovo-obrazový predel.

Moderátor: „*Trýznivý fakt, že miesto po Tonkovom boku je stále prázdne, nedá jeho rodičom spávať. Tonkova láska k nim je ale silnou motiváciou a preto, aby im urobil radosť, pripravuje si mladý chovateľ nielen svadobný oblek, ale aj podrobný plán spolužitia s budúcou partnerkou, s prihliadnutím najmä na praktickú stránku.*“ (v zábere syn Tonko na lúke, následne záber na otca a matku sediacich na pohovke, následne Tonko predstavuje interiér domu a dvora, má oblečený „svadobný oblek“)

Tonko: „Keď už by bola nevestou, tak na tejto dvojposteli sa vyspíme v pohode. Oblieček máme dosť, duchien máme tiež dosť, to není problém.“

Moderátor: „Áno, niekde pod mačkou, tróniacou na obrovskej kope duchien sa skutočne nachádza dvojposteľ, pripravená pre budúcu nevestu. A dokonca nielen pre ňu. Tonko počíta aj s príchodom dieťaťa.“

Tonko: „Tu je hoj...kolíska, postieľka je hore.“

Moderátor: „Budúci ženáč pozorným okom skúma možnosti zadného dvora, ktorý vyhodnotil ako ideálne miesto na usporiadanie svadby. Zrejme kvôli predpokladaným značným rozmerom svadobného stola.“

Tonko: „Možná...zhruba odtiaľto, keby sa to upracalo, možná až...Po tie sudy? Možno po tento sud a možná aj hentam.“

Moderátor: „Zostáva len dúfať, že početní svadobní hostia si nezabudnú so sebou zobrať gumáky a všetci budú mať platné očkovanie proti tetanu pre prípad, že dostanú miesto vedľa hrdzavého sudu.“ (v zábere dvor so sudom, detail suda)

Tonko: „Tak...taká menšia skôr, nie až príliš veľa hostí, taká menšia. Že nejaká tá...priamo svadba, potom pohostenie, nejaká zábava samozrejme.“

Tonko sediaci pred logom programu, v dolnej lište za logom programu nápis „V minulých reláciách ste videli...“: „Svadobnú nos, noc...si predstavujem asi tak, nejak, že romantika, že na romantiku viacmenej, že príjemná hudbička, nejaká atmosféra, to nie je hlavná vec, pohlavný styk, ale aby cítili sa tam jako...aby vedeli čo to je, bez lásky, to nie je to správne. Jednoducho s láskou je to niečo iné, než byť bez lásky.“

Moderátor: „Nádeje romanticky založeného univerzálného pracovníka smerujú predovšetkým k jednému konkrétnemu profilu.“ (v zábere Tonko pred počítačom, na monitore fotografia ženy s rastrovanou tvárovou časťou a časť profilu osoby)

Tonko: „Hlavne, aby sme sa zoznámili.“

Moderátor: „Práve preto, že Tonko uprednostňuje takmer výlučne neosobný spôsob zoznamovania, nie je prekvapením, že na obľúbené kratochvíle svojich rovesníkov sa pozerá kriticky.“

Tonko: „Diskotéky podľa mňa sú zbytočné. Nieкто na to je zvyknutý. Nie som na to zvyknutý, lebo od malička vôbec nechodil...že táto, tento druh zábavy zdá sa mi trochu nadbytočný. Tam sa pije, tam fajčia, tam narkotiká berú, bohužiaľ. Na toto všetko nie som ja.“ (v zábere Tonko sediaci pred oponou s logom programu).

Zvukovo-obrazový predel programu.

Tonko a jeho matka sedia na pohovke.

Matka: „Pójdeš sa oholiť, kamarát, a pojdeš do mesta divča hladat. Môžeš na bicykli.“

Tonko: „To môžem, v pohode...to je nejakých pár kilákov.“

Matka: „A porád ostrihať. Toho barana, toho barana...“

Tonko: „Ja by sa aj doma ostrihal...to je najmenej.“

Moderátor: „Prežívavé párnokopytníky sú na hlavách členov tejto extrémnej rodiny zrejme pomerne častým úkazom.“

Matka: „On to má rodovo, že je brčkavý.“

Moderátor: „Rodovo brčkavý mladík sa na tradičný rituál zbavovania sa barana v meste pripravuje skutočne starostlivo.“ (syn si umýva nad umývadlom tvár)

Matka: „Veď on by aj hentaký išou do mesta. Potom vyzerá jak šašek.“

Moderátor: „Kým sa Tonko v kúpeľni snaží zbaviť všetkých vonkajších znakov spoločných so šaškom, starostlivá mama prejaví podozrivo dobrý prehľad. Ako administrátorka synových internetových profilov už vie, že v Tonkových virtuálnych sieťach nedávno uviazla jedna rybka.“ (syn sa umýva a holí v kúpeľni)

Matka: „Tak na tom internete on si ju našou, tak si začali spolu komunikovať. Ná už je to skoro týden.“ (v zábere matka, sediaci na pohovke, otec stojí bokom)

Moderátor: „Tóóóó vyzerá perspektívne. Jeden z doteraz najdlhších vzťahov v Tonkovom živote mal celkom nečakaný priebeh.“ (syn sa v kúpeľni holí)

Matka: „Však dopisovali si celý večer. Jak si sadol k počítaču po pol devátej, až išou, zbadal, že mu jako ona odpísala na ten predchádzajúci mejl, čo predtým den napísal, tak porád jej hned odpovedal, potom boli skoro do desátej na internete.“ (v zábere matka, sediaci na pohovke, otec stojí bokom)

Moderátor: „Čo oddeľuje vzdialenosť, to spája moderná technika.“

Matka: „Ona je z Rimavskej Soboty, od volákal od Rimavskej Soboty, z volákej dedinky, je vyučená kuchárka, lenže teraz je nezamestnaná. Len tolko, že on jej povedal, že on má problémy s rečou a ona mu povedala, že jej to nevadí.“ (v zábere matka, sediaci na pohovke, otec stojí bokom, následne sa syn pri zrkadle češe)

Moderátor: „Zdá sa, že mama vkladá do Tonkovej najnovšej známosti veľké nádeje. Napriek tomu nezaškodí, keď sa v meste po niečom nepoobzerá.“ (v zábere syn, tlačiaci bicykel)

Zvukovo-obrazový predel programu.

V dolnej lište za logom programu nápis „V minulých reláciách ste videli...“.

Moderátor: „Vo Svätom Jure si Ajo a Emilio po príchode od veterinára robia chute na obed. Romana ale od dokončenia polievky zdržal telefonát, čo Laco nemôže nechať bez štipľavého komentára.“ (v zábere štvorica mužov v interiéri – kuchyni, rozhovor medzi nimi sa mení na hádku)

Emilio: „A kedy bude obed?“

Roman: „No, jaj, ja myslím na niečo iné.“

Laco: „To počkáš si ešte, môj zlatý, lebo toto jeho varenie vytrváva až do piatej večera.“

Moderátor: „Laco pre uvarenie obeda síce nepohol ani prstom, ak nerátame scénu so žilkami, to mu ale nebráni v hysterickom vyrátavaní chýb, ktoré Roman pri varení robí.“

Roman: „Dobre, už to urobím.“

Laco: „Ješiši, milá Mária, čo to urobil, také varenie...Ježiš, on do polievky dáva celé zeleniny, potom vyberá, pokrája...to čo je za varenie?“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere Tonko, sediaci v kaviarni. V dolnej lište za logom programu nápis „V minulých reláciách ste videli...“

Čašníčka: „Dobrý deň, vitajte u nás. Čo vám prinesiem?“ (v zábere syn v kaviarni)

Tonko: „Jednu kávu.“

Čašníčka: „Presso?“

Tonko: „Zalievajú.“

Moderátor: „Kým čašníčka prinesie jednu suverénne objednanú zalievajú, ostrihaný, vyvoňaný Tonko v nových teplákoch pozorným okom hodnotí interiér kaviarne.“

Tonko: „Podľa mňa by som skôr pri tom stole...zakúrev tu. Vykurovanie niekedy...na to máš spôsob tuto. Farby sú tu dobré, celkove dizajn dobrý, v pohode.“

Moderátor: „Pri káve si mladý muž spomenie na prvotný dôvod svojho výletu do mesta. Má si predsa hľadať dievča. Kadernička ani predavačka Tonka nezaujali, načiera teda do kontaktov z internetovej zoznamky.“

Tonko telefonuje: „Čau, ahoj, ja som ten, čo ti píše.“

Moderátor: „Netrvá dlho a ukáže sa, že mamine lekcie v komunikácii so ženami nepadli na úrodnú pôdu.“

Tonko telefonuje: „No čo, tvoja stará mama vie o týchto veciach, čo robíš? Či tvoja stará mama vie o týchto veciach, že vypisuješ?“

Moderátor: „Po chvíli nezáväzných výčitiek sa Tonko odváži položiť spriaznenej duši na druhej strane linky nespeliť otázku.“

Tonko telefonuje: „Prosím ta...by si mohla v piatok dojsť?“

Moderátor: „Odpoveď jeho vyvolenej však ani v najmenšom nezodpovedala predstavám mladého milovníka mačiek.“

Tonko telefonuje: „Tak zatiaľ, čau.“

Tonko: „To je neviem ako...že jednoducho asi nedorieď vôbec.“

V zábere matka Marta so synom Dodom. V dolnej lište nápis „V minulých reláciách ste videli...“

Moderátor: „*Košická extrémna minirodina ešte stále pokračuje v ležérnej debate pri káve. Dodo pri otázke, čo by na svojej mame zmenil, ani sekundu nezaváha. Prekáža mu mamina ráznosť.*“ (v zábere dvojica, matka a syn sedia v kreslách v interiéri bytu)

Dodo: „*Na mame by som zmenil to, že by nemusela zakaždým tak vrieskať, jak ona vie, že dačo sa človek spýta a ona hneď začne vrieskať. Príklad, že nemám nabíjačku, tak hneď že kde mám nabíjačku, tuto tuto. Kvôli tomu, kvôli banálnym veciam začne vrieskať, no.*“

Moderátor: „*Jediný syn dnes ale ešte bude od mamy potrebovať peniaze na cigarety. Prezradenie jej tajnej charakterovej črty chce teda vyžehliť nie úplne premyslenou zmienkou o jej finančne náročných záľubách.*“

Dodo: „*Tak podľa mňa, akože na niečo má, ale že tak si niečo kúpi nejaké vázy, alebo toto...*“

Marta: „*A skade...? A tie pôžičky čo tam?*“

Dodo: „*No hej, že pôžičky...no tak ja neviem, koľko máš tých pôžičiek. Nemám ani šajnu.*“

Moderátor: „*Zmienka o peniazoch dostáva mamu doslova do varu. Chudák Dodo pozabudol na to, že načatím tejto háklivej témy pichol do poriadneho osieho hniezda.*“

Marta: „*Si ma úplne do toho dostal!*“

Dodo: „*Do čoho?*“

Marta: „*A maj teraz pohodlie. Tebe sa...nakoniec povieš, že ja som (nezrozumiteľné), keď mám dve pôžičky. A vieš dobre, ti hovorím furt, a toto nepovieš pravdu, že mi, koľko mi eurá sťahujú pôžičku.*“

Dodo: „*A toto ja skade mám vedieť?*“

Marta: „*A ty mi tu vázy, oné, tu mne splietaš nejaké.*“

Dodo: „*A ja skadiaľ mám vedieť...*“

Marta: „*Zoberieš do záložne a oné...*“

Dodo: „*A ja skade mám to vedieť...*“

Marta: „*A ja, kde som teraz vázu...tam som kupovala vázu, ja teraz kryštál, ic sa tam pozrieť. Si normálny?*“

Dodo: „*Šak ja som bol odniesť v záložni...*“

Marta: „*Tak nie, tu splietaš...ešte povedia, na jednej strane som chudobná a nejaké vázy kupujem. Aké vázy? Si normálny?*“

Moderátor: „*Dodo okamžite pochopil, že akákoľvek snaha je márna. Rozčertená pani Marta zabúda aj na dobré vychovanie a chrlí na syna, ticho učupeného v kresle, jednu výčitku za druhou.*“

Marta: „*Prečo sa nerozprávam s tetou Hankou? Teraz tu im povedz do matky (vypípané), ty koky (vypípané), čo tu drísceš. Ic si do matky (vypípané) hladaj robotu radšej. Tak tá (vypípané) stade z bytu, máš...už som ti hovorila.*“

Moderátor: „*Energická blondína veľmi dobre vie, prečo sa synovi vyhráza vy(dlhé pípnutie) na ulicu.*“

Dodo: „*Moja mama si doma, ako, zamyká izbu, svoju, má to normálne na fab-ku, aby som jej proste nevykradol.*“

Moderátor: „*Rážna Košičanka si ale nad zamknutou izbou iba odovzdane vzdychne.*“

Marta: „*Ale dnes, čo by som bez neho robila. Aspoň sa mám o koho starať. Aj keď po zlosti dost.*“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere Tonko a jeho otec počas prechádzky lesom. V dolnej lište nápis „*V minulých reláciách ste videli...*“

Moderátor: „*Medzitým, neďaleko Hlohovca, pri zbieraní žalud'ov sa Tonko rozhodne využiť maminu neprítomnosť a len tak, medzi chlapmi načat' háklivú tému.*“

Tonko: „*Jak to vlastne v tom živote takto funguje a podľa tvojho pohľadu, jak to funguje velakrát?*“

Otec: „*(Nezrozumiteľné) môj, život ťa naučí a život je boj, všetko sa len...život sa musí naučiť...robotu ťa musí naučiť.*“

Moderátor: „*Robotu a povinnosti, ale neboli celkom to, čo Tonka zaujímalo. Otec si však včas uvedomí, kam syn so svojou otázkou smeroval a vo výchovnom rozhovore s ním zdieľa aj nezabudnuteľný zážitok s neznámou ženou, ktorý ho budí zo sna už dobrých tridsať rokov.*“

Otec: „*Ja som poznal jednu, tá išla na muziku. Ja sa dívam, v predku som išiel, reku, čo ich tam mala ale osem alebo desať ich bolo okolo nej. Pozerám, čo idú, čo u nej, čo ju tam budú biť alebo poviazu alebo čo ja viem čo. A jak...a keď tam boli s ňou, jeden hore, druhý dole, jeden hore, druhý dole.*“

Moderátor: „Úprimné zdesenie, zračiace sa v tvári muža so žaludmi v rukách je viac ako zreteľné. Aj málo skúsený Tonko vie, kam až môže takéto správanie viesť.“

Tonko: „Pohlavné choroby sú väčšinou smrteľné?“

Moderátor: „Áno, Tonko, presne dve sú skutočne smrteľné. To však neznamená, že dostať niektorú z tých ostatných by bolo nejakým zvlášť príjemným zážitkom.“

Tonko: „Vieš, ako to liečia a ako sa ochraňovať pred tým?“

Otec: „Áno, lieči sa, aj to, kamarát, to keď ideš do nemocnice, tam ti to všetko zaznamenajú do papierov a ešte k tomu aj do občianskeho preukazu dostaneš.“

Moderátor: „Samozrejme, každý lekár, ktorému sa podarí odstrániť z občianskeho preukazu laminát, to môže zaznamenať napríklad centrofíxou. Existuje však cesta, ako sa týmto krutým evidenčným praktikám vyhnúť.“

Otec: „Jedine, že bys to zabráneš, ale aj to neni sto percent istý....že či...s tým oným...kombom...komdónom..to, to...“

Moderátor: „Bohužiaľ, v oblasti používania kombónov má pán Anton napriek zrelému veku len teoretické vedomosti.“

Otec: „Ja som ten komdóm ani kompletne, ani nevidel. Ani neviem ani, dze to dostať kúpiť, ani ništ. Ja som to v živote ani v rukách nemal.“ (sedí pred logom programu)

Moderátor: „Z času na čas sa vyskytnú situácie, kedy sa komton počas používania poškodí. Napriek chabým skúsenostiam v tejto oblasti vie pán Anton dramaticky popísať aj takúto eventualitu.“

Otec: „Keď je to pretrhnuté, môžeš si to zebrať...to jako aj keď čiapku si, vrch čiapky, ten brmolec dám dole a natáhnem si čiapku, tak tá čiapka mi natáhne aj na krk. Lebo tam to neni na vrchu zviazané, neni to oné, ochrana navrchu, takže to, tú čiapku stáhnem až dole.“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere Tonko a jeho otec počas prechádzky lesom. V dolnej lište nápis „V minulých reláciách ste videli...“

Moderátor: „Pán Anton pri zbieraní žaludov v lesíku, neďaleko od domu, ešte stále nezodpovedal všetky otázky zvedavého syna. Chlpská debata sa začína uberať skutočne nečakaným smerom.“

Tonko: „Čo si myslíš medzi tými gaymi pohlavný styk?“

Moderátor: „Pre takú nepochopiteľnú vec, ako je pohlavný styk medzi gaymi, nemá pravý dedinský chlap veľa pochopenia.“

Otec: „Chlap s chlapom, keď sa zosobášia, tak potom čo robia? Či len tak sa vyprávajú alebo čo?“

Tonko: „Ja viem zhruba o čo sa jedná.“

Otec: „Akurát tolko, že ja sa budem, ja by tomu bol boškávať? No, to ja môžem aj s rukú boškávať.“

Moderátor: „Tonko otca prekvapí podrobnými znalosťami problematiky.“

Tonko: „Podľa mňa aj zo zadku do zadku. Čo mi aj niektorí iní, čo som keď som pracoval s gaymi, to mi hovorili, to je zo zadku do zadku. Nič víc nič miň.“

Moderátor: „Dúfajme, že zo spolupráce s gaymi si Tonko odniesol tieto dôležité poznatky len v teoretickej forme. Pán Anton však zadkovú predstavu stále nevie nijako spracovať.“

Otec: „Ja by som potom chlapa nebral.“

Tonko: „No určite?...Radšej nehovor hop, kým si nepreskočil.“

Moderátor: „Príhodne použité porekadlo o predčasnom hodnotení vopred nevyskúšaných zážitkov zďaleka nie je Tonkov posledný príspevok v háklivej téme.“

Tonko: „Jak sa vieš v podstate bez ženy sám ukojiť?“

Otec: „Čo ako sa?“

Tonko: „Vieš sám bez ženy ukojiť?“

Otec: „To sa nedá, jako?“

Moderátor: „Tonko stále pevne zvierajúc v ruke svoje žalude ale pozná jednoduché a účinné spôsoby.“

Otec: „No, sa smeješ jak oný, no.“

Tonko: „Smejem sa, áno. Lebo ty to asi nechápeš jak toto myslím. Či aj neplatí aj rúč rúčková hra.“

Moderátor: „Hanblivý mladík síce odmieta presnejšie vysvetliť spomínaný pojem, naznačuje však aspoň pravdepodobný zdroj mnohých svojich poznatkov z tejto oblasti.“

Tonko: „Rúčková-ú hru môžete pozrieť na internete a podľa mňa každý jeden vie už, čo to znamená.“
(Tonko sedí pred logom programu)

Moderátor: „Pán Anton ale internet nepoužíva, nevie si pozrieť, ako rúčková hra vyzerá a preto by, netušiac bolestivé následky, do spomínaného procesu pribral aj trochu drsnejšie nástroje.“

Otec: „No aj s kladivom, aj s kladivom sa môže robiť rúčková hra. S kliešťami...čímkoľvek.“ (otec sedí pred logom programu)

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere pani Iveta na dvore. V dolnej lište nápis „V minulých reláciách ste videli...“

Mama Iveta: „Môže muž dobíjať aj tak ženu, že napríklad, keď chová buď prasce, že má malinké prasce, (nezrozumiteľné), že ho zabije, upeče, pozve hu na večeru.“

Následne v zábere otec a matka. Otec sťahuje postupne kožu zo zvieraťa, ktoré je vyviazané hlavou dolu s roztriahnutými nohami. Hlava zvieraťa nie je vidieť.

Matka: „No, a záleží zas, či ona je vegetariánka alebo je na maso. Keď je vegetariánka, tak je ze zabíjania zvieraťa u nej nepochodí. (v zábere hlava kozy, vytŕčajúca z chlieva)

Moderátor: „Zabitie zvieraťa síce nie je úplne vhodný spôsob zvädzania, no na dedine je to zrejme inak.“ (v zábere sličky, d'obkajúce zo zeme, na zemi sú fláky červenej farby, následne detail noža a kože zvieraťa, ktorá sa postupne sťahuje) „Pani Iveta pozná riešenie pre zriedkavé prípady, kedy táto decentná technika nezaberie.“

Matka Iveta: „To si musí u nej budovať rešpekt, vyvolávať v nej city k nemu a tak...napríklad zavďačovať sa jej kvetinami, bombonierou, čokoládou alebo volade hu pozvať na romantickú večeru alebo také. S bitkou chlap nevíta.“ (v zábere matka na dvore, následne otec stojí a sťahuje kožu zo zvieraťa).

Moderátor: „Bitkou sa jeden žene naozaj nezavďačí. Potom, ako podrobila prísnej kritike rozmanité techniky dobíjania ženského srdca, pani Iveta zasadzuje silný úder i problematike rozdelenia mužských a ženských rolí.“ (v zábere muž sťahuje kožu zo zvieraťa).

Mama Iveta: „Včul je taký systém, že nie že chlap, jak volakedy, dobíjav si ženu, že keď mal o ňu záujem, venovav jej pozornosť, čul je to opačne, čul aby žena dobíjala muža, aby sa mu pchala s prepáčením do zadku. Tí chlapi zas potom si myslia, že taká, čo sa mu nasilu pchá, že to je len ľahká.“

Moderátor: „Ktovie, čím urobil dojem na svoju ženu pán Anton. Je možné, že aj na začiatku ich dlhého a láskyplného vzťahu bola smrť malého prasiatka.“ (v zábere muž a žena, muž sťahuje z kože vyvesené zviera)

Otec: „Ja takto ináč zabijem bárs čo. Žena, keď chce príklad zabiť sličku, alebo čo, ja zabijem, všetko spravím jak treba a hotovo.“ (muž sedí pred logom programu)

Moderátor: „Na pána Antona je jednoducho spoľahnutie. Je rýchly, skúsený a nezanecháva po sebe veľa stôp.“ (v zábere muž a žena, muž sťahuje z kože vyvesené zviera, telo zvieraťa je vidieť celé, na hlave má škvrnu červenej farby, následne detail partie tela kozy so stiahnutou kožou a nožik, držaný rukou)

Otec: „To neni toľkokrát roboty jak s prasaťom. To musíš šikovno.“

Matka: „Zabíjačka bola dosť dobrá, lebo už sa nám stalo, že muž aj podrezal kozla a ušlo nám a behalo s podrezaným krkom.“ (v zábere žena sedí pred logom programu)

Moderátor: „Zostáva len dúfať, že svedkami tejto vtipnej príhody neboli žiadne malé deti, osoby so slabým srdcom a zvyšné pozostalé kozliatka.“ (v zábere časť hospodárskeho dvora so sličkami, na zemi škvrny tmavočervenej farby, následne hlava kozy, vykúkajúcej z chlieva, následne záber na detail tela zvieraťa, stiahnutého z kože)

Matka: „Ty tam nekvikaj. Čo chceš ísť aj ty dole už? Ty ešte nejdeš. Ty ideš až pred Vánoci“

(v zábere muž a žena, muž ukončuje sťahovanie kože, v zábere je vidieť telo zvieraťa stiahnuté z kože, následne muž láme nohy zvieraťa v mieste jeho uviazania)

Moderátor: „Každá zabíjačka je pre citlivého Tonka silný emotívny zážitok. Ani tá dnešná nebola výnimkou.“

Tonko: „Skoro som sa rozplakal.“ (v zábere Tonko, sediaci pred logom programu)

Moderátor: „Tonkovi rodičia však nad nemými tvármi slzy neronia. Aj nevšedný spôsob manipulácie s kozími pozostatkami naznačuje, že je to pre nich predovšetkým jedlo.“ (v zábere muž kope jamu, následne záber na ženu, ktorá drží v ruke telo zvierat'a, stiahnuté z kože)

Otec: „Však hen na ty, ešte ty druhé pôjdu.“

Matka: „No. Ešte aj ten druhý pôjde.“

Otec: „No teda, tak čo?“

Matka: „Vačší.“

Otec: „Toho naháme?“

Matka: „Nije, šak máš capa veľikého, tak načo ti je?“

Otec: „...musí ísť dole, môže ísť aj vačší...“

Matka: „Nieže len ľudia zabíjajú zvieratá, to je prirodzený kolobeh, že to je re...to je tá potravinová reťaz. Ale už je najhoršie, keď človek zabije človeka. A dokáže ho aj zest.“ (matka, sediaci pred logom programu)

Moderátor: „Mladý chovateľ síce na zabíjanie reaguje emotívne, no pritom mu tiež nechýba racionálny pohľad.“ (v zábere muž sníma vyviazané zvyšky nôh zvierat'a, obraz je rastrovaný)

Tonko: „Keď je to potrebné, tak bohužiaľ, musím strpieť aj ja. To sa nedá mi urobiť, že pes, že aby žili večne, ale my čo?“ (v zábere Tonko, sediaci pred logom programu)

Moderátor: „Potrebné to v tejto extrémnej rodine býva tak tri až päťkrát do roka. Väčšinou podľa sviatkov. Počas svojej dlhoročnej kariéry v oblasti podrezávania vyvinul pán Anton detailnú taktiku.“ (v zábere muž pri kozách v chlieve, následne muž hľbi jamu na hospodárskom dvore)

Otec: „Ja to tak zabíjam, lebo aj keď idem zabiť, tak to musím mať dobre nabrúsený nôž a to jedným rázom, aby já mu škrknem tým nožom, aby neblačalo. Lebo to kozla, či koza, lebo kozla alebo už ovca, alebo už čokolvek, keď to zabíja a začne to blačať, to jak malé decko.“ (muž stojí nad vykopanou jamou)

Moderátor: „Bude to už asi dosť dávno, čo pán Anton naposledy počul detský krik. Každopádne, po zabíjačke je nutné zahľadiť všetky stopy. Aj na to je tento skromný muž odborníkom.“

Otec: „Všetko, títo črevá, čo sú, nie žeby som to niekam zavliekol do hája, alebo kde...všetko zakopávam, lebo tým pádom, jak sa to ono rozkladá...baktérie.“ (v zábere muž stojí nad vykopanou jamou)

Moderátor: „Nad rozkladajúcimi sa vnútornosťami sa zišla celá rodina. Zdá sa, že nemá tvár bude všetkým veľmi chýbať.“ (v zábere matka, syn, otec stoja v exteriéri)

Matka, Tonko a otec spievajú v priestore hospodárskeho dvora nad jamou s ostatkami kozy: „Spomínam na teba stále, na tie prekrásne chvíle...“

1. prerušenie (trvanie reklamy 6 min. 13 s)

Zvukovo-obrazový predel programu.

Zostrihané vyjadrenia účastníkov programu, ktoré tvoria jeho obsah. Zostrih je bez komentára. V dolnej lište za logom programu nápis „V dnešnej relácii uvidíte...“:

V zábere žena, vystupujúca z auta, pred bránou stoja matka, syn Tonko a otec. Tonko podáva prichádzajúcej žene kvety.

Tonko: „Nech sa páči.“

Katka: „Ďakujem.“

Následne trojica v zložení matka, otec a syn Tonko začnú spievať pesničku znenia: „My sme tí pí a pá z mačacej planéty...“

Otec, sediaci pred logom programu: „No, ale bohvieako sa jej tá pesnička nelúbila.“

V zábere Tonko ukazuje Katke hospodárske zvieratá.

Tonko: „No toto sú kozičky, akurát, čisto.“

Katka: „Hm.“

Tonko: „Capčekovia išli včera dole.“

V zábere Katka a Tonko stoja v exteriéri.

Tonko: „Ty si jaká...“

Katka: „Ja sa tu nechať urážať nebudem.“

Tonko: „Ja ťa neurážam.“

Katka: „Ale ja hovorím, že nie. Nekcem nič mať s tebou.“

V zábere matka Marta a syn Dodo v prítmí sviečok v spoločnosti veštice. V dolnej lište za logom programu nápis „V dnešnej relácii uvidíte...“

Matka: „Jak tú negatívnu energiu z neho dostať...“

Veštica: „Tam sa dá urobiť vyslovene to odrábanie..“

V zábere veštica pri stojacom synovi v prítmí sviečok. Veštica sa rozpráva so synom.

Veštica: „Máte toxický zanesený organizmus, hej? Nemáte nejakú závislosť na niečom...?“

Syn: „Keď, tak maximálne pivo.“

Veštica: „...okrem alkoholu a cigariet. Máte ešte nejakú inú závislosť?“

Syn: „Nie.“

Zostrih záberov z rodiny štyroch, opačne orientovaných mužov. V dolnej lište za logom programu nápis „V dnešnej relácii uvidíte...“:

Roman kričí: „Že chodím fajčiť každého, čo on robí za peniaze? A ja vôbec nefajčím nikoho?“

V zábere Laco v exteriéri, popri ňom okrem Aja a Emilia trojica žien.

Laco: „Sme v osade Bajč.“

Následne v zábere Laco tancuje s jednou zo žien.

Ajo, sediaci pred logom programu: „Mne sa cigánky nelúbia.“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere Tonko v izbe, čistí si topánky.

Moderátor: „V Hlohovci sa Tonko s rodičmi chystajú na veľkú udalosť. Príchod nádejnej nevesty. Istá mladá žena totiž prejavila túžbu zoznámiť sa s Tonkom osobne. A on sa na túto príležitosť dôkladne pripravil.“

Tonko, sediaci pred logom programu: „Toto oblečenie som si zvolil preto, že sa po prvé cítim pohodlne v tomto oblečení a po druhé, že to aj ladí čiastočne.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere pani Iveta, Tonko a otec prichádzajú pred bránu domu privítať host'a.

Moderátor: „Pani Ivetka s manželom sa už tiež nevedia dočkať novej ženy v ich dome. A je jasné, že čokoľvek členovia tejto svojráznej, ale o to súdržnejšej rodiny robia, vkladajú do toho všetku svoju fantáziu a energiu.“

V zábere otec, syn a matka stoja pred bránou, otec má v ruke papier.

Otec: „Čosi vidím, ale čo? Písmenká.“

Tonko sa smeje: „Okuliare de máš?“

Z auta vystupuje žena.

Moderátor: „A je to tu. Príchod Tonkovej nápadníčky patrí do kategórie návrat legendy. Prichádza totiž samotná Katka. Cukrárka z Poruby a bojovníčka za práva moletiek, známa z inej úspešnej šou, ktorá zareagovala na Tonkovu výzvu a prišla sa s ním zoznámiť.“

Katka: „Dobry.“

Matka, Tonko a otec súčasne: „Dobry.“

Matka: „Vítame ťa u nás.“

Tonko podáva Katke kvety: „Nech sa páči.“

Katka: „Ďakujem.“

Moderátor: „Mladá cukrárka je už z účinkovania v televízii zvyknutá na trápne situácie, ostatne, väčšinu z nich spôsobila ona sama, ale na to, čo si pre ňu pripravili Tonko s rodičmi, zjavne pripravená nebola.“

Matka: „No, spusti to, Tóno.“

Matka, syn a otec spievajú: „*My sme tí pí a pá z mačacej planéty, my sme tá posádka, čo prišla k vám. Hladáme na zemi hladáme vás, nech nás je na svete priateľov pod slnkom viac.*“

Otec: „*Tak.*“

Matka: „*No.*“

Katka sa smeje.

Matka: „*Tak pome, ideme nuter už.*“

Tonko Katke: „*Pod.*“

Moderátor: „*Nevšední Hlohovčania možno nepredniesli detský hit úplne bezchybne, nápadu však rozhodne nemožno uprieť originalitu a ich privítaniu vrelosť, otvorenosť a úprimnú radosť z prítomnosti mladej ženy. Pozitívna energia, ktorá z Tonkovej rodiny priam sála, sa však na cukrárku akosi nepreniesla a pánovi Antonovi to neušlo.*“

Otec, sediaci pred logom program: „*No, ale bohvie ako sa jej tá pesnička nelúbila, lebo bola už taká horenos. Krčala nad ním nosom. Takže, keď sme to jak zaspievali, takto sa jej úsmev skrivil.*“ (otec gestikuluje tvárou)

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „*Tonko si zatiaľ z Katkinej zháčenej tváre nič nerobí a snaží sa byť v prvom rade dobrým hosťom.*“ (v zábere Katka sedí v izbe, Tonko sa ju snaží obslúžiť).

Zábery z interiéru, Tonko, matka, otec a Katka sedia v izbe.

Tonko: „*Čo si dáš? Alebo, čo si dáte?*“

Katka: „*To je jedno.*“

Tonko: „*Malinovku, jakú? Pomarančovú?*“

Matka Katke: „*A odkade si?*“

Katka: „*Z Prievidze.*“

Matka: „*Prievidze?*“

Katka: „*Hm.*“

Matka: „*Čo ťa tak na ňom zaujalo?*“

Katka: „*Neviem.*“

Matka: „*Nevieš?*“

Moderátor: „*Mama s radosťou prichystala pre vzácnu návštevu pohostenie a teraz sa už nevie dočkať, kedy zistí, aký dojem na mladú ženu jej syn urobil. Bohužiaľ, Katka sa do chlebičkov ani do rozhovoru akosi nepúšťa, ale Tonko je výborný spoločník.*“

Tonko: „*Ty, čo som počul, ty si vyučená cukrárka, áno? Tak, čo asi také o tých cukrárskych...aký bol ročník? Kol'koročníkový to bolo?*“

Katka: „*Tri.*“

Tonko: „*Trojročný, určite? Odborné učilište asi.*“

Katka: „*No.*“

Moderátor: „*Je neuveriteľné, s akou trpezlivosťou sa Tonko snaží zapojiť zachmúrenú moletku do konverzácie. Starostlivo sa jej vypytuje na detaily z jej života a zdá sa, že má skutočný záujem ju bližšie spoznať. Mama však toľko trpezlivosti nemá a tak ide priamo na vec.*“

Matka: „*A tak tu, dokázala by si si s ním predstaviť žiť?*“

Katka: „*Neviem.*“

Moderátor: „*Napriek Tonkovej snahe, záujmu a až prekvapivo vycibrenému umeniu viesť rozhovor, Katka vôbec nič nehovorí. Po chvíli sa dokonca prestane hýbať a chvíľami sa zdá, že aj dýchať. Jej totálny nezáujem tým dospel do bodu, kedy sa už nedá ignorovať ani zo slušnosti. A Tonko prejde k outdoorovej časti programu.*“

Tonko ukazuje Katke hospodársky dvor.

Tonko: „*Tuto sú akurát kozičky, čisto. Capčekovia išli včera dole.*“

Moderátor: „*Tonko má síce rečovú vadu, ale myslí mu to za dvoch. Smutný osud capkov nespomenul náhodou. Chcel v apatickej cukrárke aspoň trochu rozprúdiť adrenalín. To sa nakoniec podarilo až vtedy, keď Katka prvýkrát uvidela spáľňu. Apatia je preč a súdiac podľa pohybu očí, zvažuje statná dievčina všetky možnosti úniku.*“ (v zábere Katka, ktorá si prezerá interiér izby, v zábere vedrá vedľa postele, periny naukladané na seba, žena pritom gestikuluje tvárou).

Tonko: „*Toto není moc prepychová izba. Ale, dalo by sa to. Trochu sa uskromniť a už dá sa to.*“

Moderátor: „Adrenalín však dlho nevydržal a pri prezentácii mrazákov s proviantom má už Katka opäť nehybnú tvár. Ale jej pohľad je akýsi neprítomnejší ako predtým, ak sa to vôbec dá.“

Tonko otvára mrazák v komore: „Tuto je mäso...a tu je takisto, hlavne na zabíjačky ho používame.“

Moderátor: „Baculatá cukrárka zjavne už dlhšiu dobu nie je duchom prítomná, ale až pohľad na kúpeľňu vynesie jej myseľ definitívne na obežnú dráhu zeme.“

Tonko: „Tu je kúpeľňa...trochu stiesnená, ale čo už narobíme. To je typické, také.“

Moderátor: „To, že skutočným problémom kúpeľne rozhodne nie je stiesnenosť, si už Katka zrejme nestihla uvedomiť a prázdnota v jej pohľade nadobúda kozmický rozmer. Vnímový Tonko už ďalej nevládze ignorovať jej nezdvorilosť.“ (v zábere vzdialené i priblížené zábery na detaily kúpeľne)

Zvukovo-obrazový predel programu.

Tonko a Katka sedia v izbe.

Tonko: „Katka, prečo ty taká, až tak mlčanlivá?“

Katka: „Čo ja za to môžem?“

Tonko: „To by si, keď tak, viac by si mala komunikovať.“

Moderátor: „Odpoveď hodná mimozemšťana však Tonka neodradí a na hrubú neslušnosť reaguje s návrhom, ktorý by s radosťou privítala nejedna žena.“

Tonko: „Chceš sa ísť učiť tancovať?“

Katka: „Či ja viem?...Áno.“

Tonko: „Môžeme ísť kludne.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere matka Marta a syn Dodo sedia pri stole. Následne zábery na Doda v rôznych situáciách, v interiéri, na ulici, v pohostinstve pije svetlohnedý nápoj, potom pozerá do výkladu predajne.

Moderátor: „Extrémne rodiny tiež majú svoje problémy. Presne ako tie bežné. Aj keď pani Marta možno trochu väčšie. Jej syn Dodo si nemôže nájsť prácu. Ak ju náhodou nájde, vzápätí ju stratí. Čas najradšej trávi v miestnom pohostinstve a do záložne chodí častejšie ako na záchod. Samozrejme s jej vecami. Pani Marta však neprestáva byť matkou a intenzívne sa o život svojho syna zaujíma.“

V zábere Marta a syn idú po ulici.

Dodo si zapaľuje cigaretu.

Marta: „Ty skade máš cigarety?“

Dodo: „Veď som si зробил ráno.“

Marta: „Jáj, špaky máš.“

Dodo: „Špaky...ty si celý špaky...však (nezrozumiteľné) ...ešte mám.“

Marta: „Tá doprava.“

Dodo: „Však nič nešlo, však čo? Načo budem kukat' (nezrozumiteľné).“

Moderátor: „O chvíľu je jasné, prečo má rázna blondína takú zhovorčivú náladu. Dnes nejde so synom do záložne po jednu zo svojich dvanástich váz, ale odprevádza ho do mesta, kde si Dodo ide hľadať prácu.“

Dodo telefonuje: „Dobrý deň, volám náhodou ohľadom SBS-ky v Košiciach. Je to ešte aktuálne? Už je obsadené...tak nič potom...ďakujem, dopo.“

Moderátor: „Ale o prácu, pri ktorej jedinou námahou je prekonať odpor k škaredej uniforme a udržať sa na nohách, zrejme mali záujem viacerí. A na Doda sa už neušlo. On však nezúfa. Dobre pozná svoje kvality.“ (v zábere Dodo počas telefonovania, následne počas rozhovoru s mužom v obleku v nákupnom centre)

Zvukovo-obrazový predel.

Dodo na ulici, v ruke drží papier.

Dodo: „Tu mám v ruke životopisy aj záznam z registra trestov. A register trestov mám čistý, je tu nula, neviem, či to vidno.“ (smeje sa, obsah papiera nie je vidieť)

Moderátor: „Tak nulu vidno celkom dobre, netreba sa ani pozerat' do registra. Vzápätí prezradí Dodo pár detailov o jeho čistote.“

Dodo: „*Neukradol som ešte nič. Ako, tak teraz, už po pätnástich, no od pätnástich rokov som ešte nič neukradol. Pred pätnástkou to ešte bolo, ale už tam chvála Bohu nemám nič. Všetko sa mi zmazalo.*“

Moderátor: „*V Dodovej hlave sa toho zrejme zmazalo viac. Ale spomienky na legendárny výstrelok zostávajú.*“

Dodo: „*Tunák pritom na (nezrozumiteľné) ulici som si dal do vrecka mobil a vytiahol som druhý mobil, ale bez baterky. Dal som mu totok, dal som mu ten mobil a hneď volal kriminálku. Prišli po mňa policajti, na polícii som bol. Neprijemnosti, opletačky som s nimi mal. Nakoniec sa to ututlalo, no, že sa to vybavilo. Chvalabohu.*“

Moderátor: „*Zdá sa, že dobrodružstiev má za sebou mladý Košičan dosť a teraz sa zjavne rozhodol posunúť svoje hranice.*“

Dodo mužovi na stavbe: „*Dobry, prosím vás, môžem sa opýtať? Nejaký stavbyvedúci tu alebo vedúci...*“

Muž: „*A čo chcete?*“

Dodo: „*Tak nejakú robotu tu. Aj životopis mám. Či nejaká práca náhodou by nebola.*“

Muž sa smeje.

Moderátor: „*Skúsený stavbyvedúci sa nedá len tak ľahko nachytať. Po chvíli však šokovaný pochopí, že Dodo myslí žiadosť o prácu vážne, a tak ho pošle priamo za šéfom stavebnej firmy.*“

Dodo vo dverách budovy. Osobu, s ktorou sa rozpráva, nie je vidieť.

Dodo: „*Tak, ako ja som chodil na tutok, jak sa to volá, stavebnú školu a som sa bol aj hore nad Furčou, jak sa stavajú tie domy, sa bol pýtať. No. A či nejakú, tú, robotníka nepotrebujú.*“

Muž: „*Momentálne to nejde, je zima.*“

Dodo: „*Tak nič potom. Dobre, ďakujem pekne. Dovidenia.*“

Moderátor: „*Ale ani stavebná škola a aktívny prístup Dodovi dvere do sveta fúrikov, malty a večne špinavého oblečenia neotvárajú. A zdá sa, že po jednom telefonáte a jednej osobnej návšteve bolo na dnes hľadania práce dosť.*“

Dodo na kameru: „*Stretol som asi vedúceho. Hovoril mi, že nepotrebujú teraz nič.*“

Moderátor: „*Zato Dodo dobre vie, čo potrebuje. Desiatu. A potom ešte ďalšie tri. Hľadanie práce sa odkladá na neurčito.*“ (v zábere Dodo v pohostinstve, pije z veľkého pohára tekutiny svetlohnedej farby s bielou penou na vrchu – zrejme pivo, následne fajčí pri požívaní tekutiny cigaretu)

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „*Kým Dodo v Košiciach výdatne desiatuje, gayovia zo Svätého Jura sa vybrali na návštevu k príbuzným. Najprv musia nájsť nástupište. Podľa ich zmäteného pobiehania po stanici sa však zdá, že bude úspech, ak vôbec nájdú nejaký vlak. Naveľa, naveľa sa to podarí a keď už bezpečne sedia v kupé, prekvapí Laco Romana zákernou otázkou.*“ (v zábere štyria muži, presúvajúc sa na nástupišti železničnej stanice, v pozadí vozeň vlaku, následne záber na štvoricu mužov, sediacich v kupé vlaku)

Laco: „*A ty nejdeš s nami?*“

Roman: „*Nie, kam idete?*“

Laco: „*Ideme za tetou.*“

Roman: „*Ja neviem, ja to tu nepoznám.*“

Laco: „*Pozrieť tetu ideme.*“

Moderátor: „*Ostatní Romanovi trpezlivo vysvetlia, že on už s nimi chtiac alebo nechtiac ide, čo dokazuje jeho stále sa zväčšujúca vzdialenosť od stanice. Šokovaný mladík sa tak prvýkrát v živote ocitá na mieste, kam rozhodne nemal v úmysle chodiť. V osade, v bydlisku Emiliovej tety.*“ (v zábere kupé vlaku a štvorica mužov, následne zábery na Romana, pridržiavajúceho si dlaň na ústach počas vstupu do dvora v osade)

Roman, sediaci pred logom programu: „*No, v osade som bol prvýkrát, cítil som sa veľmi zle, lebo ja do takej osady nepatrím, čo som v živote nebol.*“

Moderátor: „*Ako sa ukáže, tiet je hneď viacero a prepletené príbuzenské vzťahy, spojené s návštevou niekoľkých domácností, Romanovi na nálade nepridajú.*“ (v zábere Roman a Emilio v kuchyni s dvomi ženami)

Roman: „*Nelúbilo sa mi, nechcel som si sadnúť. Jednoducho, ja som chcel stáť. Trošku mi to tam smrdelo, to je jasné. Idem do čistoty, nie, nekcem ísť do špiny.*“

Moderátor: „*Laco síce naoko dokonale splýva s prostredím a výborne sa baví na Romanovej snahe nikoho a ničoho sa nedotýkať a pritom pôsobiť ležérne, ale v súkromí hovorí o obydlíach svojich príbuzných otvorene.*“ (v zábere Laco v kuchyni s dvomi ženami a Romanom, Emiliom a Ajom, následne záber na dvorovú časť domu)

Laco, sediaci pred logom programu: „*Nemyslím si, že by som to tam zvládol, ako, žiť. Vadila by tam mi, vadil by mi tam smrad, tam vonku bola špina, tie psy mi tam vadili a proste, to neni pre mňa.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „*Pri návšteve poslednej, asi piatej tety, je už Roman natoľko otupený, že dokonca chytí do rúk lyžicu. Piata teta im ako jediná ponúka polievku. Laco teda logicky konštatuje.*“ (v zábere interiér domu, štyria muži sedia pri stole a jedia)

Laco: „*Toto je naša teta, Roman, že. Najlepšia teta, a tak. Nie, jak tá tam, čo sme boli u nej, taká čudná, no.*“

Moderátor: „*Tetu zrejme výhra v Lacovej súťaži popularity teší, ale dôležitý je pre ňu hlavne Emilio. Tomu sa môže posťažovať na krutosť a nevšímavosť hlavy obce.*“

Emilio: „*No, ja si myslím, že ten starosta je asi taký rasista a podporuje z obecných peňazí svoju rodinku.*“

Laco: „*On je zubár.*“

Teta: „*Nepodporuje...*“

Moderátor: „*Pre piatu tetu je problémom zjavne nielen starosta, ale aj slovenčina. Emilio teda veci rýchlo uvedie na pravú mieru.*“

Emilio: „*Rodinku svoju.*“

Teta: „*Svoju.*“

Emilio: „*Svoju.*“

Teta: „*Rodinku.*“

Emilio: „*Svoju.*“

Teta: „*Áno.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Tonko a Katka na ulici. V dolnej lište za logom programu text „*V Extrémnych rodinách uvidíte...*“:

Katka: „*Vieš, takto ti poviem. Ty sa mi vôbec nepáčiš.*“

Tonko: „*Kati, nehnevaj sa.*“

Katka: „*Ale ja hovorím, že nie. Nechcem nič mať s tebou.*“

V zábere Dodo a Marta v byte. V dolnej lište za logom programu „*V Extrémnych rodinách uvidíte...*“:

Dodo: „*To si mala rovno povedať včera, že o týždeň ti vrátim, tak o týždeň ti vrátim.*“

Marta: „*Daj mi svätý pokoj, buď teraz ticho.*“

Roman sedí pred logom programu, v dolnej lište za logom programu nápis „*V Extrémnych rodinách uvidíte...*“:

Roman: „*Nemám rómske gény v sebe. Nevie sa správať ako Róm.*“

Laco a Emilio v izbe, v dolnej lište za logom programu nápis „*V Extrémnych rodinách uvidíte...*“:

Laco: „*To nevadí.*“

Emilio: „*Ale, vyber to.*“

Laco: „*Nie. To čo je? Šibe ti?*“

Emilio: „*Pozri sa, akú cigánsku robotu robí.*“

Emilio sedí pred logom programu: „*Tak ja si myslím, že Rómovia sú lepší od bielych v tom, že sú šikovnejší ako bieli.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Dodo s matkou v izbe.

Dodo: „*Tak máš totok, dvadsať evrá?...Nemám ani fuka, ti vážne hovorím.*“

Marta: „A ja skade mám mať peniaze?“

Dodo: „A si povedala, že dneska mi dáš, tak...nemám ani korunu, tiež.“

Marta: „A čo ja mám teraz robiť akože...“

Dodo: „Si povedala, že dneska mi dáš. Zato som ti dal, že včera, že dneska mi dáš. A teraz budem na sucho?“

Moderátor: „Nie. Krutá otázka, ktorú si denne kladú státisíce spoluobčanov, pani Martu nevyvedie z rovnováhy. Dodo sa teda stiahne a zníži svoje nároky.“

Dodo: „Aspoň cigarety si pôjdem kúpiť, nie?“

Marta: „A koľko stojí tabak?“

Dodo: „Desať evro.“

Marta: „A ten menší?“

Dodo: „Menší nemá teraz, len väčší má.“

Moderátor: „Nevedno, čo presne sa ukrýva pod pseudonymom väčší tabak, ale podľa toho, ako Dodo potrebuje peniaze, to bude dosť silné.“

Dodo: „Si vravela, že dneska mi vrátiš, ta, zato som ti požičal, že dneska mi vrátiš. Keby si povedala tri dni, ta by som porozmýšľal. Ale si povedala dneska, ta dneska.“

Moderátor: „Rozhovor matky a syna sa dostáva do zjavne zabehnutých koľají a naberá črty bežného obchodného rokovania.“

Marta: „Ta skade? Ja nemám peniaze. Však ty vieš dobre, že ja nemám peniaze.“

Dodo: „Ale si jak povedala? Ta, načo...potom ic si dade požičať, čo...“

Marta: „A kto mi požičia?“

Dodo: „Ta ja neviem, možno...málo kamarátky máš tuná?“

Moderátor: „Toto kolo vyhráva pohotový syn, ale matku to nevyvedie z rovnováhy a okamžite vyráža do protiútku.“

Marta: „Ty vieš, koľko mi dlhuješ?“

Dodo: „Dobre, ta čo? Kolko ti dlhujem? A ty kolko mne?“

Marta: „A ja tebe za čo?“

Dodo: „A ja tebe za čo?“

Marta: „Ta ja neplatím nájomné? Ja som povinná. Vieš koľko matky zrušili svojim deťom trvalé pobyty?“

Dodo: „Dobre.“

Moderátor: „Pekná blesková výmena dokazuje tvrdú prípravu oboch hráčov. Brilantná koncovka matky ju však predčasne ukončí. Predsa len, na jej strane stoja roky skúseností a list vlastníctva.“

Dodo: „Tak dal som ti aj ja peniaze z výplaty. Dal som ti.“

Marta: „A som ti kúpila...mesačne stravu kto ti dával, fľašku kto ti dal, vody do roboty?“

Moderátor: „Omračujúca sila argumentu, fľaška vody do roboty, vyrazí Dodovi dych. A zdá sa, že spočiatku tvrdý hráč stráca náskok. Predsa len sa však zmôže na ďalšie kolo.“

Dodo: „A ja ti včera požičal a teraz nemám ani korunu. Teraz čo mám robiť? Nemám ísť ja teraz si požičať?“

Marta: „Môžeš požičať aj pre mňa.“

Moderátor: „Toto kolo dala mama ako pani. A nešťastný syn definitívne stráca pôdu pod nohami.“

Dodo: „Pôjdem, zoberem dačo do záložne...“

Marta: „Ta pravdaže!“

Dodo: „Dostaneš peniaze a potom si to vybereš.“

Marta: „Ta pravdaže.“

Dodo: „Ta pravdaže.“

Marta: „Mne potom oné, tebe dajú päť eura a ja potom oné...“

Dodo: „A čo teraz ja, zoberem prsteň, dám ti prsteň...“

Marta: „(nezrozumiteľné) všetko v záložni, tam máš to oné...“

Dodo: „Tak dobre...“

Marta: „Tam všetko v záložni, tam sú papiere od záložni...všetko v záložni je.“

Moderátor: „O triku so záložňou mama už mnohokrát počula, aj ho sama skúšala, takže nič. Dodo však ku podiviu bojuje veľmi statočne. Väčší tabak, nech už je to čokoľvek, musí byť skutočne silnou motiváciou.“

Dodo: „*Ta šak málo vecí tu máš? Tak zas dačo zoberem do záložne, dajú, príklad, tridsať evra, ti dám desať evra aj s bločkom a ja si nechám dvadsať evra. Keď nie tridsať, tak príklad dvadsať päť, tak ti nechám päť evra.*“

Marta: „*Daj mi, Dodo, svätý pokoj.*“

Dodo: „*Ta ti vážne hovorím.*“

Marta: „*Ta čo ja hovorím.*“

Dodo: „*Ta ja tebe tiež a neveríš mi.*“

Moderátor: „*Pani Marta však jasne vidí trhliny v záložňovej rovnici svojho syna a jemu je jasné, že peniaze dnes už nebudú.*“

Dodo: „*Teraz ja budem kvôli tebe...keď ti nejaký sporák trebalo, či nejakú gútu ti trebalo, tak teraz ja budem na teba čakať. Tak si mala rovno včera povedať, že o týždeň ti vrátim, tak o týždeň ti vrátim.*“

Marta: „*Daj mi svätý pokoj, buď teraz ticho. Čo ja mám málo klopoty.*“

Dodo: „*Ta, netrebalo odžubač se.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere tancujúce ženy a muži na priedomí.

Moderátor: „*Kým v Košiciach sa Dodo s Martou zbierajú z finančnickej prestrelky, v osade u Emiliových tiet sa gayovia zo Svätého Jura rozhodli hodiť starosti za hlavu a kráľovsky sa bavia. Ale nie je to prázdna zábava. Všetkým poskytne priestor na úvahy o vlastnej identite. Či už etnickej alebo sexuálnej.*“

Laco, sediaci pred logom programu: „*V pohode viem aj tancovať, aj zabávať sa s babami, ale lahnúť si s nimi nemôžem, neviem. Takže tak. Proste ma nevzrušuje baba.*“

Moderátor: „*Laco sa k svojej homosexualite hlási otvorene, Ajo odpor k ženám zvažuje na etnickú príslušnosť.*“ (v krátkom zábere detail na hrud' ženy, následne na jej zadok)

Ajo, sediaci pred logom programu: „*No, na ten tanec a spev, ten bol dobrý a baba sa mi akože nepáčila. Mne sa cigánky nelúbia.*“

Moderátor: „*Na to, že je Laco v rómskej osade, a to na návšteve u príbuzných, má celkom drsné názory.*“

Laco, sediaci pred logom programu: „*Majú v sebe tú krv, rómsku krv, že proste...hudba rómska, tanec. Určite klamstvo, lebo každý Róm klame. Potom, niektorí aj intrigy, majú radi peniaze, proste to sú Rómovia.*“

Moderátor: „*Aj v tomto sa s ním Ajo zhodne.*“

Ajo, sediaci pred logom programu: „*Tak oni dosť často klamú, tak biely, ešte som sa nestretol, kto by klamal tak.*“

Moderátor: „*Čoskoro však vyjde najavo, aké skúsenosti formovali presvedčenie týchto mladých mužov.*“

Laco, sediaci pred logom programu: „*Hrdý som neni, že mám v sebe rómske gény, ale mám ich a nebudem to tajiť alebo niečo, proste som poloróm a je to tak. Nič s tým neurobíme.*“

Moderátor: „*Je to jasné, Aja vyformoval život s Lacom a Laca zasa krutá pravda o ňom samom.*“

Laco, sediaci pred logom programu: „*Hovoril som, že klamem. Jednoznačne klamem. Ale niekedy, keď klamem, sám neviem, čo som zaklamal, ale potom na to prídem a oľutujem to. Niekedy.*“

Moderátor: „*Zato Roman, ten sa rozhodne s farbou von nechystá.*“

Roman, sediaci pred logom programu: „*Či mám rómske gény? Nemám rómske gény v sebe. Nevie sa správať ako Róm. Mama neni Rómka a otec je polo. Tak to je také...ja si myslím, že skôr mulat.*“

Moderátor: „*Zdá sa, že každý z tejto svojráznej skupinky má v génoch niečo z detí vetra, ale iba Emilio sa ich dokáže otvorene zastať.*“

Emilio, sediaci pred logom programu: „*Tak ja si myslím, že Rómovia sú lepší od bielych v tom, že sú šikovnejší ako bieli.*“

Moderátor: „*Predseda združenia „Priatelja Rómov“ si uvedomuje, že by mal predseda len podložiť svoje tvrdenia akými-takými argumentami. Tak sa zamyslí, prvé dva idú ľahko, tretí je jasná vlastná tvorba.*“

Emilio, sediaci pred logom programu: „*Najmä spev, tanec, hudba, to je ich a možnože aj práca.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „Kým Emilio improvizuje na tému obrana vlastného etnika, Tonko smeruje so zamlknutou cukrárkou na sľúbenú hodinu tanca. Katka je opäť totálne mimo. Podpísali sa na nej zážitky z posledných minút, ako aj roky bytia tým, kým je. Tonko sa stále správa ako džentlmen, predsa len si však neodpustí odvážnu otázku.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Tonko a Katka sa vezú v aute.

Tonko: „Ty stále nechceš o mne stále nič vedieť?“

Katka: „Už si mi povedal všetko.“

Tonko: „Všetko? Určite?“

Katka: „Určite áno.“

Tonko: „Vieš, vieš určite, že nič nezatajujem?“

Katka: „Asi nie.“

Moderátor: „Tonkov trpezlivý, ale intenzívny záujem o komunikáciu napokon odmeranú moletku zlomí. Prvýkrát v priebehu niekoľkých hodín prehovorí sama od seba.“

Katka: „A ty si čo vlastne vyučený?“

Tonko: „Ja som vyučený služby a domáce práce, to obsahuje krajčírstvo, záhradníctvo a kuchárstvo dokopy.“

Moderátor: „Jednoduchý, nezáväzný rozhovor Katku uvoľní a ona odhalí vzácnu spomienku na najkrajšie obdobie svojho života.“

Katka: „Tri roky som praxovala v cukrárni a tam bolo dobre.“

Moderátor: „Tonko, posmelený už tri minúty plynúcim rozhovorom sa rozhodne prezradiť Katke dôležitú pravdu o sebe. Kvôli ťažkej chorobe v detstve trpí rečovou vadou a musel navštevovať osobitnú školu.“

2. prerušenie (reklama v trvaní 6 min. 09 s)

Tonko: „My sme mali trochu inú školu, čo som z nej vyšiel...Špeciálnu.“

Katka: „Akú? Špeciálnu?“

Tonko: „Špeciálnu.“

Katka: „Ja som z takej školy odišla.“

Moderátor: „Špeciálna, nešpeciálna, Tonkovi to myslí dobre. Preto mu okamžite zapína, že tu niečo neseď.“

Tonko: „Prečo ta vlastne dali do tej špeciálnej školy?“

Katka: „No, lebo som sa zle učila a potom som sa zlepšila. Som sa začala učiť.“

Moderátor: „V rámci zachovania sľubne sa vyvíjajúcej konverzácie prijme Tonko túto verziu a vzápätí prichádza ďalšia Katkina samostatná otázka.“

Katka: „Vedel by si sa zmeniť, keby si býval v meste ako na dedine?“

Moderátor: „Tonkovi je z predchádzajúceho priebehu návštevy jasné, že popletenú cukrárku skôr zaujíma, či by sa vedel zmeniť na niekoho iného. V svojráznom, ale citlivom mladíkovi sa ozýva hrdosť.“

Tonko: „To by bol pre mňa problém, ja som viac zvyknutý na dedine.“

Moderátor: „Z Tonkovho milého správania a zdvorilého záujmu získala telnatá cukrárka pocit, že má neskúseného mladíka omotaného okolo prsta. A teraz ju šokuje, že to tak zrejme nie je.“

Katka: „A teraz keby ja bývam v meste, tak čo? Čo by si spravil?“

Tonko: „To jedine buď ty by si sa musela trochu prispôbiť ku ne.“

Katka: „To by bol asi trest pre mňa.“

Zvukovo-obrazový predel.

Moderátor: „Namosúrená dievčina zrazu pochopí, že Tonko, ktorého pokladala za príliš ľahkú korisť, sa od nej motať len tak ľahko nenechá a ovládne ju zlosť.“

Katka: „Vieš, takto ti poviem, ty sa mi vôbec nepáčiš.“

Tonko: „*Povedz mi to na rovinu.*“

Katka: „*Však ja som ti to povedala teraz na rovinu.*“

Tonko: „*Dobre, v pohode. Ja scem, ja ta...*“

Katka: „*Ja sa tu nechať urážať nebudem.*“

Tonko: „*Ja ťa neurážam.*“

Katka: „*Nie.*“

Tonko: „*Týmto spôsobom, čo ti pravdu hovorím? Ja čo pravdu hovorím?*“

Moderátor: „*Od Tonka nepadla skutočne jediná urážka. Jediné, čím sa prevínil je, že nechce žiť v meste.*“

Tonko: „*Kati, nehnevaj sa.*“

Katka: „*Ale ja hovorím, že nie, nechcem nič mať s tebou.*“

Moderátor: „*Zúfalý Tonko nechápe, kde sa v napajedenej cukrárke vzalo toľko zloby a snaží sa celý konflikt vyriešiť.*“

Tonko: „*Správam sa normálne ku tebe.*“

Katka: „*Jasné.*“

Tonko: „*Jako inak? Jak si asi predstavuješ normálne správanie. Že...*“

Katka: „*Ja som povedala, že nie.*“

Moderátor: „*Katka ale citlivého mladíka nepočúva, jej myseľ zrejme opäť blúdi po orbite a úbohý Tonko zostáva v krutej realite sám.*“

Tonko: „*Úprimnosť je nado všetko, na rozdiel...*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere interiér bytu so štvoricou mužov. V dolnej lište „*V Extrémnych rodinách uvidíte...*“

Roman: „*(dlhé pípnutie)baný smradľavý, ty debila dementný. A sprostý imbecil.*“

Laco: „*(Nezrozumiteľné).*“

Roman: „*Chorý, postihnutý...*“

Laco sa smeje.

Tonko, sediaci pred logom programu, v dolnej lište za logom programu text „*V Extrémnych rodinách uvidíte...*“

Tonko: „*Katka nebola až taká šikovná.*“

Následne záber na Tonka s lektorkou tanca. Napráva Tonkovu ruku, ktorý ju namiesto lektorkinej lopatky kladie na oblasť jej zadku.

Lektorka: „*Druhú mne na lopatku. Na lopatku. Lopatka je tak vyššie, tak.*“

Katka: „*Môžeme byť len kamaráti.*“

Matka Iveta: „*Tak rozmýšľaj, čo vyprávaš, a rozmýšľaj, čo chceš.*“

Katka: „*Ten smrad mi pripomínal zhnité ponožky.*“

Matka Iveta sediaci pred logom programu: „*Musíme dať si obidvaja diazepam.*“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere štvorica mužov, jeden prináša dvere, následne ich dvojica mužov osádza do pántov.

Moderátor: „*Kým v Hlohovci bráni Tonko pred zúrivou cukrárkou svoje srdce aj hrdosť, v Svätom Jure sa schýľuje ku katastrofe. Rodina gayov sa rozhodla vymeniť dvere. Svojpomocne. Ako to znie, tak to aj vyzera. Preto nečudo, že dvere sa nezatvárajú. A to je trochu problém, keďže je to ich jediná funkcia.*“

Emilio: „*Nerob.*“

Laco: „*No, chceli sme zavreť.*“

Roman: „*Nedá sa ani to, čo?*“

Ajo: „*Daj koberec... tam daj preč.*“

Roman: „*Koberec tam drží. Ináč koberec by tam nemal byť, alebo niečo...*“

Laco: „*Nie, vôbec.*“

Roman: „*Tak hentie sú krivé, to by trebalo napraviť, vyrovnáť kladivom.*“

Moderátor: „*Kombinácia štyroch gayov, kladiva a vety „to by trebalo napraviť“, veští problémy. A tie sú čoskoro tu.*“

Roman: „*Mu daj...*“

Emilio: „*Ježišmaria...*“

Roman: „*Nechajte to na Aja.*“

Moderátor: „*Keď sa už zdá, že horšie to byť nemôže, chytí do ruky kladivo Laco a dokáže vesmíru, že všetko sa dá.*“

Laco: „*Nevadí.*“

Emilio: „*Ale vyber to.*“

Laco: „*Nie. To čo je? Šibe ti?*“

Emilio Romanovi: „*Pozri sa, akú cigánsku robotu robí!*“

Moderátor: „*Nieko tam hore sa už na trápenie úbohých dverí nemohol pozerat' a tak sú zrazu za nejasných okolností osadené, otvárajú sa, aj zatvárajú. Ajovi s Lacom nestačilo, tak sa rozhodnú ich vyčistiť. Ved' čo by sa už na tom dalo pokaziť?*“

Zvukovo-obrazový predel.

Ajo: „*(nezrozumiteľné) dole ináč.*“

Roman: „*Ja neviem, čo míňaš?*“

Laco: „*To aby bolo čisté.*“

Roman: „*No milionári sme do (vypípané).*“

Moderátor: „*Tentokrát je problémom množstvo čistiaceho prostriedku. Laca zrejme fascinuje zvuk, ktorý vydáva ostrekovač so saponátom pri každom stlačení a tak sú dvere čoskoro napenené ako obrí pudel pár hodín pred výstavou.*“

Laco: „*Buďte ticho, prosím ťa, keď nevieš, čo robíme. Dobre?*“

Roman: „*Si moc múdry, už ma to prestáva baviť.*“

Laco: „*Prečo?*“

Roman: „*Uvidíš, že kým neodídem odtiaľto na budúci týždeň, tak ti takú strelím za drzosť.*“

Moderátor: „*Je to neuveriteľné, ale hádku týchto dvoch mladíkov odštartoval saponát.*“

Laco: „*Vážne?*“

Roman: „*Nie, hovorím s (dlhé pípanie), a ide mi to už na nervy, fakt.*“

Laco: „*Čo sa stalo?*“

Roman: „*Robíš zo mňa debila.*“

Moderátor: „*Laco sa na Romanovom nepochopiteľnom hneve zjavne baví a Romana to ešte viac vytáča.*“

Laco, Roman, Ajo a Emilio v izbe.

Laco: „*Čo do mňa rýpe furt?*“

Roman: „*To, že prestaň, dobre? Už ma to prestáva baviť. Ty si trápny jednoducho. Aby si ma každý deň provokoval, každú minútu.*“

Moderátor: „*S tými provokáciami má Roman pravdu a o chvíľu väčšiu, ako si myslel.*“

Roman: „*Ja sa s tebou kamarátsky rozprávam, ty sa so mnou rozprávaš, ako keby som bol k(vypípané, z pohybu pier je zrejmé, že bolo vyslovené slovo kurva), alebo čo (vypípané) jeden. Preto ťa každý neznáša a každý by ťa najradšej vyhodil na ulicu. Ty si nevieš uvedomiť trošku.*“

Laco: „*Treba sa nadýchnuť.*“

Roman: „*Nezaujímá ma nadýchnuť, ja sa viem nadýchnuť, dolámem ti nohy a ty sa nebudeš vedieť nadýchnuť a pôjdeš na pohotovosť.*“

Laco sa smeje.

Moderátor: „*Ale Laca ani farbisto vykreslená vízia jeho blízkej budúcnosti nezastaví pred pobaveným výrazom, ktorý v Romanových ústach rozpúta peklo.*“

Roman: „*(dlhé pípanie) smradľavý, ty debila dementný a sprostý imbecil, chorý, postihnutý.*“

Laco sa smeje.

Moderátor: „*Týmto výlevom však Roman dáva Lacovi zbrane do rúk. Teraz už len stačí sucho skonštatovať fakty.*“

Laco: „*Hučíš.*“

Roman kričí: „*Hučím? Lebo hovoríš somariny. Mňa bolí hlava normálne. Ja som v živote nenadával, ani doma som nenadával (vypípané) jeden.*“

Moderátor: „Časy, kedy Roman nenadával, už evidentne nemajú žijúcich pamätníkov a Laco sa kráľovsky baví.“

Laco sa smeje, Roman kričí.

Roman: „Rehni sa na svoju blbosť,“

Laco sa smeje a odchádza: „Ja potrebujem ísť na záchod.“

Roman: „Chod', chod' si vysrať, vyprstovať sa chod'.“

Moderátor: „Nechutná Romanova narážka konečne odhaľuje, v čom je vlastne problém. Saponát to zjavne nie je.“

Roman: „Že chodím fajčiť každého, čo on robí za peniaze? A ja vôbec nefajčím nikoho? A on to ako vie? Stojí pri mne?“

Moderátor: „Napokon sa však za pomoci zmierlivého Emilia konflikt nejako utrasie, ale zdá sa, že medzi týmito dvoma to poriadne iskrí.“

Roman: „Vieš, sranda môže byť, ale má sranda aj hranice, to sa nauč. Nebudem furt každý deň nadávať. Kvôli tebe, lebo si debil debilný.“

Laco: „Nezaujímam ma to.“

Roman: „Tak mi pod' vyfajčiť a bude dobre.“

Laco: „Špaky nefajčím.“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere Tonko, Katka a lektorka tanca, ktorá oboch učí tancovať:

Moderátor: „Nevedno, čo sa strhlo v Svätom Jure po zmienke o špakoch, ale v Hlohovci ide do tuhého. Tonkovi sa napokon podarilo presvedčiť zarytú cukráрку, že by bola škoda prepásť hodinu tanca. A teraz sa spolu oddávajú latinsko-americkým radovánkam.“

Lektorka: „Krok, vymením, krok, vymením.“

Tonko a Katka tancujú spolu.

Moderátor: „Tonko by v tejto chvíli asi najradšej vymenil Katku a je skutočne jasné, za koho.“

Tonko tancuje s lektorkou.

Lektorka ukazuje, kam má Tonko dať svoje ruky. Tonko namiesto na lopatku cvičiteľky, kladie ruky na jej zadok.

Lektorka: „Sem, druhú mne na lopatku. Na lopatku. Lopatka je tak vyššie.“

Moderátor: „Lopatkové faux pax citlivého mladíka na chvíľu vyviedlo z rytmu aj rovnováhy, ale ako je už jeho zvykom, veľmi rýchlo sa opanoval.“

Tonko, sediaci pred logom programu: „Jako žena bola pekná, áno, bola pekná tá lektorka. Ale by som ju musel lepšie poznať, ako je v skutočnosti.“

Tonko tancuje s lektorkou.

Moderátor: „Tonko si zjavne tanec s lektorkou užíva, ale nič netrvá večne a prichádza okamih jeho spoločného tanca s cukrárkou. Zvláštne, v tomto prípade triafa vnímavý mladík lopatku hneď na prvýkrát.“

Lektorka tancuje spolu s dvojicou a odrátava im kroky: „Raz, dva, tri, premena, dva kroky, premena, dva kroky, premena.“

Moderátor: „Trápenie ešte nikdy nemalo latinskoamerickejšie meno a Tonko sa zrejme celý čas modlí, aby neprišiel o svoje parádne topánky, prípadne palce na oboch nohách.“

Tonko, sediaci pred logom programu: „Katka nebola až taká šikovná, lebo vždycky pozerala na zem, hoci kázala ináč. Bohužiaľ, ja som jej naprával hlavu, nič, bola nadurdená.“

Moderátor: „Tak, nie je úplne bežné, aby muž pri tanci naprával partnerke hlavu, ale nič iného Tonkovi nezostávalo. Ešteže je lektorka empatická.“ (v zábere Tonko a Katka tancujú spolu za doprovodu lektorky).

Lektorka: „Výborne to bolo, krok ste sa naučili, super, trošinku zrýchlime nožičky a bude to super aj do hudby. Na prvej lekcii výborne, takže ja som spokojná s tým, čo ste sa naučili. Dúfam, že sa vám to páčilo.“

Tonko: „V pohode.“

Lektorka: „Áno? Dobré, dobre, dúfam, že ste sa nezľakli toho.“

Tonko: „Nie, nie, ale dá sa to použiť aj inde toto?“

Lektorka: „Áno, môžete to využiť aj inde.“

Moderátor: „*Posmelený príjemným rozhovorom s krásnou učiteľkou tanca, pokúsi sa Tonko cestou naspäť pekný zážitok zopakovať.*“

Tonko a Katka cestujú autom.

Tonko: „*Jaké to bolo pre teba?*“

Katka: „*Dobre.*“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere štyria zabávajúci sa muži v interiéri bytu.

Modetátor: „*Kým atmosféra v Hlohovci odchodom z tanečnej sály prudko ochladla, v Svätom Juri sa naopak lady roztopili. Nevedno, či Laco prehodnotil svoj vzťah ku špakom alebo Roman svoj vzťah k Lacovi, v každom prípade sa zmierili a teraz si radostne skúšajú tance z osady. Roman dokonca pečie pre všetkých kačicu a nakoniec spolu s Lacom robia striptíz. Rozvášnený kuchár sa však natoľko nechá strhnúť vlastným vystúpením, že na úbohého vtáka v trúbe celkom zabudne.*“ (v zábere tancujúci muži, následne sa dvaja z nich, Laco a Roman, vyzliekajú do pol pása, potom Roman postupne sťahuje aj nohavice, po nich aj spodnú bielizeň, pričom sa drží za prirodzenie, Roman je snímaný z profilu – nahý muž v zábere cca 3 sekundy)

Laco: „*Hej, zhorela ti kačica, ty dilino.*“

Emilio: „*Hej, kačica.*“

Roman: „*(Vypípané).*“

Ajo: „*Horí.*“

Zvukovo-obrazový predel.

Muži sa nachádzajú v kuchyni, Roman nesie pekáč s mäsom.

Moderátor: „*Potupný koniec pričmudenej kačice obráti všetkých členov spoločnosti od bujarej zábavy k duchovnejším hodnotám. Zvyšok popoludnia strávia masážami, prípravou zábalov a pleťových masiek. Ale nestarajú sa len o telo. Celú procedúru ukončia meditáciou, ovievaní Ajovou umelou sakurovou haluzou. Zdá sa, že aj ten najrebelskejší člen rodiny vstúpil do seba.*“ (v zábere štvorica mužov, dvaja odhalení do pol pása, ďalší dvaja im masírujú chrbty, následne jeden prikladá druhému pleťovú masku na tvár, potom dvaja ležia na zemi pri svetle sviečok, tretí ich ovieva, potom štyria muži chodia dookola so sviečkami v rukách)

Laco s pleťovou maskou na tvári a rukách: „*Som sa cítil veľmi dobre. Ale vážne, akože cítil som sa veľmi dobre. Dobre to robí s ľuďmi. Nielen telo, ale aj myseľ si tak očistíš.*“

Moderátor: „*V Lacovej očistenej mysli sa zrodila šľachetná myšlienka. Ospravedlniť sa Romanovi za kruté urážky, ktorými ho tak rád častuje. Ako sa však čoskoro ukáže, až také čisté to zasa nebude.*“

Laco: „*Ja som tú transku, čo si hovoril, myslel zo srandy, takže mi prepáč a tak.*“ Laco podáva Romanovi ruku, ktorá je potretá lepkavou bielou hmotou. Všetci sa smejú.

Roman: „*Však dobre.*“

Laco: „*Podaj mi ruku, prosím ťa.*“

Roman: „*Fuj. Ale nie úplne mi stlač.*“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere matka Marta a syn Dodo, sediaci v kuchyni.

Moderátor: „*Kým svätajurskí gayovia podstúpili duchovnú očistu, v Košiciach sú Dodo s Martou v zajatí temných síl.*“

Marta: „*Celý život som bola preklínaná. Najprv chladnička mi poslala, potom mi na to pošiel televízor, potom mi poslala práčka, čo to sa ešte stalo? A on tiež tak. Neviem, čo to.*“

Moderátor: „*Strata chladničky, televízora a práčky sa na úbohej žene kruto podpísala. A aby nebolo dosť, osudom skúšaný je aj jej jediný syn.*“

Marta: „*Už ani človek, toľko má...?*“

Dodo: „*Najprv zub, potom...*“

Marta: „*A to toho roku.*“

Dodo: „*Fúkať nos som si išiel a tu tak sa mi navrelo oko, dáka vzduchová bublina...*“

Marta: „*Buchne nohu, len tak si trošku o roh, o roh...ta zadriemal.*“

Dodo: „*Tak tuto čo dvere...(nezrozumiteľné).*“

Marta: „*...hnis mu vybrali. Ale to furt dačo má. A čím viacej som sa modlila, tak...však človek musí veriť v Boha, veď v čom mám veriť.*“

Zvukovo-obrazový predeľ.

Moderátor: „*Pani Marta má dosť živorenia a prekliatí. Veď celý jej život je len sledom problémov so zdravím a elektrospotrebičmi. Treba sa životu postaviť čelom a statočne bojovať. A tak nepriazňami osudu skúšaná žena zoberie zvyšky síl a volá vešticu.*“

Marta telefonuje: „*Dobry večer, no ja si myslím, že aj niečo takéto lebo človeku sa trošku lepí, nieže trošku, ale dosť sa lepí smola. A náhodou vy svietaču vodu nemáte?*“

Moderátor: „*Veštica má akurát voľný termín a tak si pani Marta vyplňa čas čakania drobnými lamentáciami.*“

Marta: „*By sa aj, normálny človek by sa aj z toho zbláznil, nielen blázon ešte viacej zbláznil.*“

Moderátor: „*Keďže príchod ženy, ktorá má vyriešiť všetky ich problémy, sa blíži, pokúsi sa pani Marta preladiť seba aj Doda na duchovnú vlnu.*“

Marta synovi: „*Ta je svätý obrázok. Vieš, čo tam je? Jaký svätý obrázok hore?*“

Dodo sa pozerá na stenu: „*Nie...jaj.*“

Marta: „*Tam hore.*“

Dodo: „*Neviem, dajaká to ta asi toto Marija...asi.*“

Moderátor: „*Teraz by sa asi mal Dodo ešte pomodliť. Ale zdravas to ta Marija by neznelo veľmi duchovne. Tak sa ho mama snaží narýchlo naučiť aspoň Otčenáš.*“

Dodo si kľakne na kolena a odrieka: „*V mene Otca i syna i Duchu svätého, Amen.*“

Moderátor: „*Pod matkiným vedením Dodo napokon základnú modlitbu zvláda, aj keď v trochu upravenej verzii.*“

Marta: „*A neuved'...*“

Dodo: „*A neuved' nás do porušenia, pukušenia.*“

Moderátor: „*Čo sa týka pukušenia, do toho sa Dodo uvádza sám, ale ochrana od porušenia by sa mu veru zišla. Zdá sa, že rodinné prekliatie sa nevyhýba ani jemu.*“

Dodo: „*Bol som v obývačke príklad, nad počítačom, čo mám taký malý obraz, sadnem si, pozerám si televízor a naraz z ničoho nič obraz padne.*“

Marta: „*Lebo trebalo ten rám opraviť, dobre, že o tom rozprávaš. Keby sa bol opravil, nebol by ten obraz skončil v bedni.*“

Moderátor: „*Dodo sa na vešticu pôvodne veľmi netešil, ale v tomto prípade je každá návšteva dobrá. Čoskoro však pochopí, že jeho obavy z duchovne obdarenej ženy boli opodstatnené.*“ (v zábere Dodo, Marta a žena, ktorá vykladá karty pri svetle sviečok)

Veštica Marta: „*Vo vlastnom dome existuje nejaký nepriateľ, ktorý vás vlastne okradol o životnú energiu a ...*“

Marta: „*Jak to myslíte teraz? Kto ma okradol o životnú energiu?*“

Moderátor: „*Kto ju okráda o vázy a retiazky, pani Marta veľmi dobre vie, ale o energiu? Veštica ide na vec veľmi opatrne.*“

Veštica: „*Tuná momentálne vychádza, dá sa povedať, že možnože aj osoba, ktorá sedí tuná.*“

Moderátor: „*Energická Marta, ktorá si pri príležitosti vykladania kariet nechala vylepšiť účes aj outfit, sa však tvári stále zlovestnejšie a fyzicky slabšia veštica radšej na poslednú chvíľu cívne.*“

Veštica: „*Nebudeme to presne definovať, lebo nechceme nikoho ani uraziť, nechceme nikomu ani poškodiť.*“

Moderátor: „*Na nasledujúce tvrdenie človek skutočne nemusí byť veštec, ale pre pani Martu je to zjavne novinka.*“

Veštica: „*Ste si navzájom nepriatelia...*“

Marta: „*Ja so synom som si nepriateľka?*“

Moderátor: „*Drsná blondína je šokovaná. To, že len dnes sa so synom pohádala trikrát a raz sa mu vyhrážala vyhodením na ulicu, jej asi pripadá ako bežný prejav rodičovskej lásky.*“

Marta vešticu: „*Ktorá matka nepokričí alebo čo, že by sa zamestnal...*“

Moderátor: „Veštica, ktorá na odhadnutie pani Marty ani nemusí veľmi pozerat' do kariet, sa snaží nepríjemnú pravdu zaobaliť najlepšie, ako sa len dá.“

Veštica Marte: „Vy ste príliš veľká...osoba, ktorá má príliš veľa energie a tou vlastnou energiou môžete zabíjať tých ostatných dookola.“

Moderátor: „Z toho výroku je najbližšie pravde slovo zabíjať. A zdá sa, že pani Marta to čoskoro potvrdí. Na paškál však našťastie prichádza Dodo. Očistný rituál skôr vyzerá, akoby veštica brala Dodovi miery na veľmi výstredný oblek. Ale výsledok je prekvapivo presný.“ (v zábere žena, ktorá prechádza rukami okolo hlavy a tela Doda)

Veštica: „Máte toxicky zanesený organizmus, hej? Nemáte nejakú závislosť na niečo?“

Dodo: „Tak dajaké pivo...“

Veštica: „Okrem alkoholu a cigariet...nemáte ešte nejakú inú závislosť?“

Dodo: „Nie.“

Moderátor: „Dodo o väčšom tabaku zaryto mlčí, ale veštica je skúsená. Takýchto prípadov už asi riešila viac.“

Veštica: „Ani ste neskúšali niečo?“

Dodo: „Tak keď som mal možno štrnásť – pätnásť, tak som skúšal, ale to len raz bolo.“

3. prerušenie (trvanie reklamy 5 min. 48 s)

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „Kým Dodova myseľ milosrdne odsúva všetky nepríjemné veci z obdobia maloletosti, u Tonka a jeho rodičov sedí jedna veľmi nepríjemná vec priamo v obývačke. Napriek tomu, že ešte pred chvíľou ho chytila pri príchode domov za ruku, teraz sa mu chystá uštedriť kruté slová.“ (v zábere pani Iveta, otec, Tonko a Katka, sediaci v obývačke)

Katka: „No, takže, nezostávam u vás, lebo nie sú sympatie a môžeme byť len kamaráti.“

Moderátor: „Máločo znie zlovestnejšie, ako ponuka na kamarátstvo od tejto ženy. Ale mama sa stále snaží.“

Mama: „A prečo? Čo bolo medzi vami?“

Katka: „Sa mi nepáči.“

Mama: „Sa ti nepáči?“

Tonko: „Skôr povedané, že sme si nesadli do noty. Ona má iné, iné prednosti aj jako ja.“

Moderátor: „Mama s Tonkom sa snažia o zmierlivý tón, ale v tatinovi to už poriadne vrije.“

Otec, sediaci pred logom programu: „Tak hladaj takého, čo sa ti líbi a nie takého čo sa ti nelíbi.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „Nič si milujúci Tonkovi rodičia neželajú viac, ako dobrú ženu pre svojho syna. Aj v takejto chvíli si však zachovávajú dôstojnosť a pozitívne myslenie.“

Mama Tonkovi: „Budeš hľadať ďalej.“

Tonko: „V pohode, nájdem...“

Mama: „Nenájdeš tu na Slovensku, nájdeš...v Čechách.“

Tonko: „Pôjdem inde. Pôjdem do zahraničia, mne je to jedno.“

Moderátor: „Napriek záložnému plánu by Tonko predsa len rád vedel, prečo nie je pre moletnú cukrárku dosť dobrý.“

Tonko Katke: „Povedz mi do očí teraz jasne, čo si o mne myslíš. Bojíš sa to povedať do očí?“

Moderátor: „Katkinu trápne ticho rozpúta emócie aj v doteraz pokojnej mame.“

Mama, sediaci pred logom programu: „Môj chlapec sa na, nad nu nenadvyšoval, že jako ona vyzerá. Že tu bude celej dedine na posmech, že čo to, jaká buchta došla. Že by ho prilahla, keby s nou ostav.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „Pán Anton už medzi tým hrubé moletkino správanie k svojmu synovi predýchal a snaží sa rozhovor konštruktívne ukončiť.“

Otec: „Odtiaľto otvorené, dobre, páči sa mi, prijmem, nepáči sa hento, prijmem aj tak.“

Katka: „No, mne sa nepáči, ako tu býva.“

Moderátor: „Katka konečne zo seba dostala krutú pravdu. Nepáči sa jej Tonkov spôsob života a všetko, čo si on a jeho rodičia roky vlastnými silami budujú, je v jej očiach iba špinavá diera.“ (v zábere exteriér a následne interiér domu – izba s posteľou a vedrami, obstarožná kúpeľňa, chodba)

Katka: „Ja som si myslela, že to bude úplne inak...no, tie podmienky.“

Moderátor: „Tonko a jeho rodičia sú úprimne šokovaní a ešte viac zranení. Dobre si uvedomujú, že ich dom nie je práve najvýstavnější, ale vždy v ňom vládne láska, dobrá nálada, pre každého sa v ňom nájde miesto a hlavne, dobrosrdečná pohostinnosť. Je úplne jasné, že mladá žena z Prievdže ani prstom nepohla pre to, aby svojráznu trojicu spoznala, nebudaj pochopila ich skutočné hodnoty. Slušnosť a privetivosť sú vyčerpané, Tonko s rodinou vracajú úder.“

Mama Katke: „Ja len tolko povim, že komu sa u nás nelúbi, brána je otvorená. My si nemôžeme paláce dovoliť, žijeme z pár korún a ty potom môžeš volačo hovoriť o dome, keď ty budeš mať svoj. A že si na to vlastnými rukami zarobíš. A nie, že hľadáš milionárov.“

Moderátor: „Toto letargická dievčina nečakala. Inokedy dobráčka a veselá žena bráni svoje územie s razanciou dvestokilového hráča amerického futbalu. A Katka sotva lapá po dychu.“

Mama Katke: „Môj syn milionárky nehľadá...ten si hľadá seberovnú...a nehrá se ze seba granda. Že k volakomu dojde, ten ho začne...ten mu nachystá šeckého a nad šeským ohrne nos, jak to robíš ty.“

Moderátor: „Keď mama takto pekne a výstižne zhrnie priebeh návštevy aj psychologický profil cukrárky, dá jej ešte zopár rád do života.“

Mama Katke: „Tak rozmýšľaj, čo vyprávaš a rozmýšľaj, čo chceš...a rozmýšľaj, čo chceš.“

Tonko: „Môžem povedať?“

Mama Tonkovi: „Dočkaj.“

Mama Katke: „Keď mieniš hľadať milionárov, tak ich hľadaj medzi milionármi a nie medzi chudobnými chlapci.“

Moderátor: „Tonko vidí, že mama skončila a prisadí svoje.“

Tonko: „Ja mám pre tento jeden špeciálny výraz. Grófka Erdödy...“

Mama: „Kerá si nesie nad sebou...lenže môj...ja ti len jedno hovorím, s týmto zle pochodíš. Natrafíš na takého, čo budeš v živote banovať.“

Moderátor: „Pani Ivetka Katke dosť fandí. Pravdepodobnejšie totiž je, že ofučaná cukrárka už na nikoho nenatrafí.“

Mama Katke: „A nikdo nadomnú nos ohrneť nebude.“

Katka sa dvíha z pohovky a hovorí: „Dovidenia.“

Tonko: „Dovi.“

Zvukovo-obrazový predel.

Moderátor: „Po cukrárkinom urazenom odchode opadáva hnev a nastupujú slzy. Všetci traja sa cítia Katkiným povrchným posudzovaním dotknutí. Ale pani Ivetka to nesie najťažšie.“

Tonko, mama a otec sedia v izbe, mama plače.

Otec mame: „Neplač, neplač, neplač.“

Mama: „Takáto, aby nade mnou ohrnovala nos. Čo v živote nič nedokázala. Len z relácie do relácie a z toho sa živí.“

Otec: „A povedala, ona to povedala. To povedala.“

Mama neznámej ďalšej osobe: „Však povedala to, jak ste vyšiel odtáto.“

Otec: „Však ja som v kontakte s tým jedným oným...“

Moderátor: „Problém je aj v tom, že Katka sa pred celou rodinou chválila známosťou s farmárom z inej televíznej šou. A oni si, nie celkom neprávom, myslia, že sa na nich prišla iba priživiť. Ale dôkaz na svoje tvrdenia nemajú, až kým si Tonko s tatinom nespomenú na záložnú kameru, ktorá bola celý čas v miestnosti.“ (v zábere Tonko, mama, otec, následne zmena uhla snímania, v zábere otec a Katka)

Tonko: „Počkaj, počkaj, máme aj záznam.“

Mama: „Nemáme, vtedy tu neboli oni.“

Tonko: „Určite?“

Otec: „A hento?“

Tonko: „Áha.“

Moderátor: „*To, čo Katka nedokázala slušne naformulovať Tonkovi do očí, na kameru problém povedať nemá.*“

Zvukovo-obrazový predel.

Katka v exteriéri: „*Moje dojmy sú zlé. To, čo povedala ona, není pravda.*“

Moderátor: „*Počas jednej minúty dokáže táto žena pourážať mamu, ktorá ju srdečne privítala a hostila a vzápätí aj Tonka. Nie, žeby mala zlé argumenty, ona nemá žiadne.*“

Katka: „*Mal by sa najskôr zmeniť a potom nech si hľadá nejakú babu.*“

Moderátor: „*Predsa len jeden dôvod na svoje ublížené chovanie nezvyčajná cukrárka má. A je taký šokujúci, že sa k nemu ani nedá vymyslieť komentár.*“

Katka: „*Pôsobil taký...taký namyslený, že si o sebe všetko myslí, že zato, že chovajú hydinu, že to je všetko?*“

Moderátor: „*Tonko môže mať akékoľvek chyby a niektoré určite aj má ako každý. Jedno je však isté, dokonca istejšie ako to, že cukrárka uprednostňuje potraviny s vysokým glykemickým indexom. Tonko stopercentne nie je namyslený. Ak si nedokázala uvedomiť toto, ako dokáže zlostná dievčina posúdiť ostatné veci, týkajúce sa Tonkovej rodiny a ich životného štýlu.*“

Katka: „*Ten dom mi vadil, lebo bol starý, smrad tam bol, špina tam všade bola, všade bordel. Ten smrad mi pripomínal zhnité ponožky, smrad od psa. Nekcela som tam jesť, lebo mi nechutilo.*“ (v zábere Katka a následne zábery z interiéru domu)

Moderátor: „*A sme doma. Pôvodca Katkinej zlej nálady je jasný. Nevhodné chlebičky. Úbohá mama, ktorá ich s láskou pripravovala sa stále nedokáže spamätať zo šoku, ktorý im nevychovaná cukrárka pripravila.*“ (v zábere Tonko nesie tanier s chlebičkami)

Mama, sediaca pred logom programu: „*Môže byť ozaj chlapec dobrý, jaký sce, lenže zato, že je chudák, že není z bohatej rodiny, nemá právo na šťastie? A na lásku?*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „*Tonko sa k veci stavia omnoho pokojnejšie. Vyskúšal, nevyšlo, ide sa ďalej.*“

Tonko, sediaci pred logom programu: „*Nie, nelutujem, že odišla. Som rád, že takúto osobu v živote už viac nechcem stretnúť.*“

Moderátor: „*Je jasné, že svojim zovňajškom Tonko na prvý pohľad neupúta. Ale tiež začína byť stále jasnejšie, že žena, ktorá ho trochu spozná a nebude súdiť jeho rodinu a jej trochu svojský životný štýl, môže vo vzťahu s ním nájsť skutočné hodnoty a hlbokú lásku. Zatiaľ jedinou ženou v jeho živote zostáva mama Ivetka so svojimi krátkodobými, ale o to účinnejšími riešeniami.*“

Mama, sediaca pred logom programu: „*Musíme dať si obidvaja diazepam, aby sme mohli zase túto noc prespať. Po tomto šoku z nej.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Záverečné titulky programu. Na ľavej strane obrazovky v priestore mnohouholníka zábery z nasledujúceho dielu, na pravej strane obrazovky rolujúce informácie o tvorcach programu.

* * *

Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. audiovizuálna mediálna služba na požiadanie, programová služba a ich zložky nesmú: „spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných“.

* * *

Účastník konania odvysielal na svojej programovej službe dňa 11.06.2012 o cca 21:23 hod. program *Extrémne rodiny*, v ktorom prezentoval snahu rodičov Ivety a Antona nájsť pre svojho syna Tonka priateľku/nevestu.

Účastník konania doručil Rade dňa 17.12.2012 písomné stanovisko, ktoré predstavovalo spoločné stanovisko účastníka konania k správnym konaniam č. 340-PLO/O-4386/2012, 339-PLO/O-4385/2012 a 359-PLO/O-4596/2012.

Účastník konania v tomto stanovisku uviedol, cit.: „*Rada v predmetných oznámeniach absolútne nedostatočne špecifikovala, akým konkrétnym spôsobom sa mal účastník správneho konania dopustiť porušenia namietaných ustanovení Zákona o vysielaní. Rada sa obmedzila len na demonštratívne uvedenie vybraných neucelených informácií a vyjadrení z odvysielaného príspevku, pričom však opomenula identifikovať ktoré konkrétne informácie mali porušiť ustanovenia Zákona o vysielaní a rovnako tak, opomenula identifikovať akým spôsobom (konkrétnym konaním, opomenutím a pod.) mali tieto informácie porušiť ustanovenia Zákona o vysielaní. Konanie Rady nie je možné považovať za súladné so zákonom nakoľko účastníkovi neposkytuje presnú a relevantnú informáciu o rozsahu jeho obvinenia a konkrétnych okolností, ktoré by mali odôvodňovať existenciu správneho deliktu. Rada navyše neidentifikovala fyzické osoby, do ktorých práv malo byť konaním vysielateľa zasiahnuté, dokonca Rada ani totožnosť týchto osôb nepozná. Najpodstatnejším znakom zásahu do práv na ochranu ľudskej dôstojnosti musí byť presné a jasné vymedzenie individualizovaného subjektu, ktorý je nositeľom údajne porušených práv. Rada sa v oznámení obmedzila len na neurčité pomenovania osôb z hľadiska ich postavenia v rodine (matka, otec, strýko) a pomenovania menom (Tonko, Iveta, Marta, atď.).“*

Na ústnom pojednávaní účastník konania uviedol, cit.: „*K podkladom pre rozhodnutie ÚK uvádza, že dostali väčšie množstvo prepísaných dialógov so všeobecným konštatovaním, že mohli zasiahnuť do dôstojnosti daných osôb. Podľa jeho názoru malo dôjsť k väčšej špecifikácii, ktoré konkrétne časti týchto dialógov predstavovali zásah do ľudskej dôstojnosti. K takto všeobecne formulovaným podkladom nevedel zaujať konkrétne stanovisko.“*

Účelom oznámenia o začatí správneho konania je informovať účastníka konania o predmete správneho konania a to v takom rozsahu, aby sa mohol k eventuálnemu porušeniu zákona relevantne vyjadriť. Predmetom tohto správneho konania bolo posúdenie, či daný program mohol svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich Katky, Tonka, Doda a jeho matky Marty. Ako uvádza aj sám účastník konania, v oznámení o začatí správneho konania boli citované vyjadrenia, pri ktorých podľa názoru Rady vzniklo dôvodné podozrenie, že vzhľadom na svoj obsah a spôsob spracovania mohli zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti vyššie uvedených osôb. Je teda zrejmé, že účastník konania bol jednoznačne a nezameniteľne oboznámený s predmetom správneho konania a to v dostatočnom rozsahu na to, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým relevantným skutočnostiam, čo koniec koncov aj urobil vo svojom písomnom stanovisku.

V zmysle právnej úpravy správneho konania je vylúčené, aby Rada v priebehu správneho konania explicitne konštatovala presne, ktoré konanie a akým spôsobom naplnilo danú skutkovú podstatu. Tieto skutočnosti Rada môže skonštatovať až po spoľahlivom zistení skutočného stavu veci a v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb. ich uvedie vo výroku a odôvodnení rozhodnutia. V opačnom prípade by Rada v rozpore so zásadami správneho konania prejudikovala svoje rozhodnutie.

K otázke totožnosti účinkujúcich, do ktorých ľudskej dôstojnosti bolo zasiahnuté Rada uvádza, že je irelevantné, či pozná ich presnú totožnosť (meno a priezvisko). Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil svojim rozsudkom č. 3 SŽ/66/2009 zo dňa 11.03.2010 rozhodnutie Rady č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2009. V tomto rozhodnutí Rada sankcionovala vysielateľa MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o. za odvysielanie príspevku, ktorý zasiahol do ľudskej dôstojnosti ženy, o zraneniach ktorej informoval. V predmetnom príspevku nebolo uvedené ani krstné meno ani priezvisko tejto ženy. **Najvyšší súd Slovenskej republiky sa však stotožnil so záverom Rady, že na základe vonkajších identifikačných znakov, ktoré odzneli v tomto príspevku (záber na dom ženy, jej vek,**

skutočnosť, že má dvoch synov atď.) bola táto žena jednoznačne identifikovateľná pre svoje širšie okolie.

Tonkova rodina bola okrem vizuálneho zobrazenia všetkých jej členov pri rôznych činnostiach, identifikovaná prostredníctvom krstných mien jej členov, bolo uvedené, že žijú „neďaleko Hlohovca“ a recipientovi bolo sprostredkovaných viacerých záberov rodinného domu a okolia, v ktorom táto rodina žije. V rámci programu tiež bolo explicitne poukázané na zdravotné problémy syna Tonka, ktoré na ňom zanechali trvalé následky. Marta a jej syn Dodo boli taktiež identifikovaní krstnými menami, faktom, že žijú v Košiciach, viacerými vizuálnymi zábermi z ich bytu, bytového domu ako aj jeho okolia. Zároveň bolo tiež detailne poukázané na problémy, ktoré má pani Marta so svojim synom a to najmä skutočnosť, že jej syn Dodo kradne veci a odnáša do záložne. Účinkujúca Katka bola identifikovaná prostredníctvom krstného mena, jej profesie (cukrárka) ako aj miestom bydliska (Prievidza). Bolo tiež poukázané na fakt, že v minulosti už v podobnej šou vystupovala (Farmár hľadá ženu).

Vzhľadom na všetky okolnosti dospela Rada k jednoznačnému záveru, že najmä pre širšie okolie boli vyššie uvedené účinkujúci jednoznačne identifikovateľní.

Účastník konania v ďalšej časti svojho stanoviska cituje čl. 26 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky ako aj čl. 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a slobodách a uvádza „*Na základe vyššie uvedených ustanovení Ústavy SR a Dohovoru, má účastník správneho konania za to, že predmetný odvysielaný príspevok je slobodným prejavom a šírením informácií, ktorý spadá pod Ústavou SR a Dohovorom garantovanú ochranu slobody prejavu. Takto chránenú slobodu prejavu a šírenie informácií je možné zo strany Rady ako správneho orgánu obmedziť len zákonom a na jeho základe a zároveň za splnenia podmienky, že takýto obmedzujúci zásah zo strany správneho orgánu je v demokratickej spoločnosti nevyhnutný na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku alebo ochranu verejného zdravia a mravnosti. Účastník konania má za to, že predmetné správne konanie vedené proti účastníkovi konania je zásahom do jeho Ústavou SR a Dohovorom chráneného práva na slobodu prejavu.*“

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v čl. 10. zakotvuje právo na slobodu prejavu pre každého. Rovnako však Dohovor ako aj Ústava SR ustanovujú možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií. Sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných. Neprimeraný rozsah môže spočívať najmä v zásahu do ľudskej dôstojnosti a cti iných. V takých prípadoch už je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu. Sloboda prejavu teda nemá absolútny charakter.

Z citovaných noriem vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie musí

- vyplývať zo zákona,
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti,
- sledovať legitímny cieľ.

Adjektívum „nevyhnutný“ v zmysle čl. 10 ods. 2 Dohovoru zahŕňa naliehavú sociálnu potrebu, pričom vnútroštátne orgány zmluvných štátov Dohovoru majú určitý rozsah voľnej úvahy na posúdenie jej existencie, a to samozrejme s európskou kontrolou (Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ďalej „ESLP“ vo veci *Lingens v. Rakúsko*, 8.júl 1986, séria A, č. 103, str. 25, ods. 39). Nevyhnutnosť zároveň znamená nemožnosť dosiahnuť cieľ obmedzenia iným spôsobom. Cieľ obmedzenia predstavuje napr. ochrana práv a slobôd iných, ochrana zdravia, súkromného života a pod. Z toho vyplýva, že pojem „nevyhnutnosť“ v demokratickej spoločnosti sa musí vždy posudzovať *ad hoc* spolu s legitímnym cieľom.

Ústava zakotvuje legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu taxatívne, ako ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného

vyplýva, že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov. Predmetná sankcia, je účastníkovi konania uložená na základe zákona, konkrétne § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. Účelom tohto ustanovenia je práve ochrana práv a slobôd iných (v tomto prípade konkrétne právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti). **Podmienka legality a legitimacy je teda nepochybne naplnená.**

Proporcionalitu obmedzenia slobody prejavu je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých konkrétnych povinností všeobecne záväzným právnym predpisom, v tomto prípade zakotvením ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. Keďže zákonodarca využil ústavné splnomocnenie (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR) na zakotvenie tohto obmedzenia formou zákona, je potrebné považovať tento princíp za zachovaný. Rade neprináleží zachovanie proporcionality v tejto rovine skúmať.

Druhou, je rovina obmedzenia slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Túto rovinu skúmala Rada prostredníctvom zákonom dovolenej správnej úvahy, pričom analyzovala intenzitu zásahu do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich v programe na jednej strane a intenzitu príp. obmedzenia slobody prejavu účastníka konania na strane druhej.

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.: *„Účastník konania má za to, že predmetný príspevok je zo strany Rady potrebné skúmať v jeho celkovom kontexte. Účastník konania sa v predmetnom programe s názvom Extrémne rodiny zameriava na poukázanie rôznych vzťahov existujúcich v rodinných prostrediach, ktoré nie sú typické a úplne obvyklé v prevažujúcej spoločnosti na Slovensku. Cieľom programu je priblížiť divákovi rôzne spôsoby života a osudy jednotlivých účastníkov programu, ktoré sa môžu považovať za atypické a ojedinelé. Snahou vysielateľa je bežnému priemernému divákovi sprostredkovať iný pohľad a názory na fungovanie rodiny a medziľudských vzťahov. Napriek tomu, že sprostredkované informácie môžu na prvý pohľad javiť ako provokujúce, šokujúce a majúce za cieľ vyvolať senzáciu, pozorný a bežný recipient príspevku vníma samotný príspevok ako popis a sprostredkovanie každodenného režimu, vzťahov, problémov, rôznych situácií jednotlivých účinkujúcich, doplnený o komentáre moderátora. Účastník konania si plne uvedomuje, že v príspevku je prítomná téma neštandardných podmienok na bývanie jednotlivých účinkujúcich, sexuálnej orientácie účinkujúcich či homofóbie, avšak tieto nie sú ústredným motívom a ani zámienkou účastníka konania k ich zosmiešňovaniu. Naopak účastník konania v predmetnom programe poukazuje na rôzne životné situácie, v ktorých sa bežný človek môže ocitnúť, divákovi sprostredkúva jeho reakcie a názory na bežné ľudské pocity, činnosti a situácie (napr.: partnerstvo, láska, sexuálna orientácia, manželský život, vzťahy s rodičmi, deviácie blízkej osoby, starostlivosť o domácnosť, homofóbia, atď.). Napriek skutočnosti, že poukazovanie na páľčivé témy stojace na periférii záujmu značnej časti populácie (napr.: postihnutie človek, chudoba, nedôstojné podmienky na život, homosexualita) sa môže Rade a jej členom zdať ako nepohodlné či ideologicky nevyhovujúce, verejnosť má právo takéto informácie prijímať a účastník konania má právo takéto informácie rozširovať.“*

Predmetný program je skutočne nutné skúmať v jeho celkovom kontexte. Táto povinnosť vyplýva Rade aj z predmetného ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z., ktoré zakazuje aby program svojím obsahom a spôsobom spracovania zasahoval do základných práv a slobôd a ľudskej dôstojnosti iných. Rada teda pri posudzovaní možného porušenia daného ustanovenia musí vziať do úvahy celkový obsah a spôsob spracovania daného programu a teda nepochybne aj jeho celkový kontext.

Právo účastníka konania zvoliť si slobodne ústrednú tému svojich programov vrátane atypických, ojedinelých príp. „páľčivých tém stojacich na periférii záujmu značnej časti populácie“ nie je v žiadnom ohľade spochybňované. Rada v žiadnom prípade neposudzuje, či je sprostredkovanie týchto tém vo vysielaní televíznej programovej služby možné považovať za „nepohodlné či ideologicky nevyhovujúce“. Skutočnosť akú tému si účastník konania v rámci svojej programovej služby zvolí, spadá v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. (Vysielateľ vysiela programy slobodne a nezávisle.) výlučne do kompetencie samotného účastníka konania.

Rada je však ako kompetentný správny orgán povinná analyzovať konkrétny obsah a konkrétny spôsob spracovania daného programu, v prípade ak dôjde k dôvodnému podozreniu, že by tento mohol zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti určitej fyzickej osoby tak ako tomu bolo v tomto prípade. Skutočnosť, že si účastník konania pre daný program vybral atypické a pre určitú časť populácie kontroverzné témy teda sama o sebe nemá žiadny vplyv na príp. konštatovanie o porušení zákona č. 308/2000 Z.z. Práve konkrétny obsah a jeho spôsob spracovania sú však pre posúdenie otázky porušenia predmetného ustanovenia rozhodujúce.

Po podrobnom oboznámení sa so skutkovým stavom a jeho spoľahlivom zistení však Rada nemôže súhlasiť s tvrdením účastníka konania, cit.: *„Účastník konania si plne uvedomuje, že v príspevku je prítomná téma postihnutia človeka, či neštandardné podmienky na bývanie jednotlivých účinkujúcich, avšak tieto nie sú ústredným motívom a ani zámerom účastníka konania k ich zosmiešňovaniu.“*

Obsahom predmetného programu bolo okrem iného pokračovanie príbehu Tonka a jeho rodiny, najmä návšteva Tonkovej nádejnej nevesty Katky a pokračovanie príbehu Marty a jej syna Doda. Oba príbehy sa zameriavali na prezentovanie materiálnych, zdravotných a sociálnych ťažkostí Tonka a jeho rodiny, ako aj Marty a jej syna Doda, pričom tieto „extrémy“ boli počas celého príbehu komentované „hlasom z obrazovky“. V prípade Katky sa predmetné komentáre takmer výlučne zameriavali na jej výzor alebo jej letargiu/apatiu voči okoliu. Z hľadiska dodržania povinnosti podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. sa ako najproblematickejší javí práve obsah a spôsob spracovania daných komentárov.

Hoci v mnohých prípadoch komentáre sami o sebe neobsahovali explicitne difamačné vyjadrenia na adresu účinkujúcich, ich význam je nutné analyzovať v kontexte danej scény alebo celého príbehu. Uvedené koniec koncov expressis verbis vyplýva aj z predmetného ustanovenia, ktoré zakazuje aby zložky programovej služby **svojím obsahom ako aj spôsobom spracovania** zasahovali do ľudskej dôstojnosti iných.

Vyjadrenia na adresu Katky:

V programe odznelo viacero vyjadrení, ktoré zosmiešňovali Katkin výzor poukazovaním na jej nadváhu, cit.: *„...zvažuje statná dievčina...Bacuľatá cukrárka zjavne už dlhšiu dobu... napokon odmeranú moletku zlomí....Jedno je však isté, dokonca istejšie ako to, že cukrárka uprednostňuje potraviny s vysokým glykemickým indexom... zapojiť zachmúrenú moletku do konverzácie... po čom moletná Katka túži...“*

Účastník konania tiež odvysielal viacero vyjadrení, ktoré ironizovali a zosmiešňovali Katkine správanie pri návšteve u Tonka a jeho rodiny, cit.: *„Mladá cukrárka je už z účinkovania v televízii zvyknutá na trápne situácie, ostatne, väčšinu z nich spôsobila ona sama... „Napriek Tonkovej snahe, záujmu a až prekvapivo vycibrenému umeniu viesť rozhovor, Katka vôbec nič nehovorí. Po chvíli sa dokonca prestane hýbať a chvíľami sa zdá, že aj dýchať. Adrenalín však dlho nevydržal a pri prezentácii mrazákov s proviantom má už Katka opäť nehybnú tvár. Ale jej pohľad je akýsi neprítomnejší ako predtým, ak sa to vôbec dá. Bacuľatá cukrárka zjavne už dlhšiu dobu nie je duchom prítomná, ale až pohľad na kúpeľňu vynesie jej myseľ definitívne na obežnú dráhu zeme. To, že skutočným problémom kúpeľne rozhodne nie je stiesnenosť, si už Katka zrejme nestihla uvedomiť a prázdnota v jej pohľade nadobúda kozmický rozmer. Odpoveď hodná mimozemšťana však Tonka neodradí a na hrubú neslušnosť reaguje s návrhom, ktorý by s radosťou privítala nejedna žena. Katka ale citlivého mladíka nepočúva, jej myseľ zrejme opäť blúdi po orbite a úbohý Tonko zostáva v krutej realite sám. Máločo znie zlovestnejšie, ako ponuka na kamarátstvo od tejto ženy. Pani Ivetka Katke dosť fandí. Pravdepodobnejšie totiž je, že ofučaná cukrárka už na nikoho nenatrafí....,Nie je isté, či ada dobré otlkanie je to, po čom moletná Katka túži, v každom prípade je to presne to, čo by jej Tonko s mamou v tejto chvíli dopriali. Napokon, naložiť jej dokážu aj sami.“*

Všetky citované vyjadrenia mali formu už spomínaných komentárov z obrazovky a je teda nespochybniteľné, že ich obsah ako aj spôsob spracovania bol plne v réžii účastníka konania. V prípade

vyjadrení na adresu Katky tiež Rada zaznamenala explicitný príklad zveličovania vyjadrení, ktoré Katka reálne vyslovila. Účastník konania strohé vyjadrenie Katky ohľadom životných podmienok Tonka a jeho rodiny, cit.: „*No, mne sa nepáči, ako tu býva.*“ interpretoval nasledovným spôsobom „*Katka konečne zo seba dostala krutú pravdu. Nepáči sa jej Tonkov spôsob života a všetko, čo si on a jeho rodičia roky vlastnými silami budujú, je v jej očiach iba špinavá diera.*“. Účastník konania má právo slobodne si zvoliť konkrétnu formu a spôsob spracovania, ktorým recipientovi sprostredkuje daný príbeh. Z pohľadu ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. je však problematické, ak si účastník konania zvolí takú formu, ktorá jednoznačne zosmiešňuje a difamuje jedného (alebo viacerých) účinkujúcich.

Vyjadrenia na adresu Tonka:

V prvom rade je potrebné uviesť, že účastník konania zaradil do predmetného programu viacero záberov z programu *Extrémne rodiny* zo dňa 02.03.2012, odvysielanie ktorého Rada sankcionovala rozhodnutím č. RP/040/2012 zo dňa 10.07.2012 a v rámci odôvodnenia tohto rozhodnutia špecifikovala práve vyjadrenia z týchto záberov za spôsobilé zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti Tonka.

Keď sa Tonko omylom charakterizuje ako „juniverzálny“ pracovník účastník konania túto Tonkovu chybu zdôrazňuje a zjavne ironizuje („*Juniverzálny pracovník však disponuje aj ďalšou nespornou výhodou.*“), pričom toto označenie použije, ako „vtipnú“ vsuvku, aj v inej časti programu, ktorá nemá s pôvodným predstavovaním Tonka žiadny súvis („*Nádeje romanticky založeného juniverzálného pracovníka smerujú predovšetkým k jednému konkrétnemu profilu.*“).

Tonko má na žiadosť svojej matky odísť do mesta, aby sa na hľadanie životnej partnerky pripravil okrem iného aj návštevou kaderníctva. Rozhovor Tonka s jeho matkou o strihaní ako aj poznámky Tonkovej matky, že brčkavosť majú v rodine a preto má Tonko na hlave „barana“, príp. že neupravený vyzerá ako „šašek“ okomentoval účastník konania takto, cit.: „*Prežívavé párnokopytníky sú na hlavách tejto extrémnej rodiny zrejme pomerne častým úkazom.*“, „*Rodovo brčkavý mladík sa na tradičný rituál zbavovania sa barana v meste pripravuje skutočne starostlivo.*“, „*Kým sa Tonko v kúpeľni snaží zbaviť všetkých vonkajších znakov spoločných so šaškom...*“

Účastník konania tiež ironicky okomentuje Tonkov telefonický rozhovor s dievčaťom, s ktorým si dopisoval na internete ako aj jej odmietnutie osobného stretnutia s Tonkom, cit.: „*Pri káve si mladý muž spomenie na prvotný dôvod svojho výletu do mesta. Má si predsa hľadať dievča. Kadernička ani predavačka Tonka nezaujali, načiera teda do kontaktov z internetovej zoznamky.*“, „*Netrvá dlho a ukáže sa, že mamine lekcie v komunikácii so ženami nepadli na úrodnú pôdu.*“, „*Po chvíli nezáväzných výčitiek sa Tonko odváži položiť spriaznenej duši na druhej strane linky nesmelú otázku.*“, „*Odpoveď jeho vyvolenej však ani v najmenšom nezodpovedala predstavám mladého milovníka mačiek.*“, „*Neoblomnú dievčinu zjavne nepresvedčil ani celý jeden týždeň intenzívneho e-mailového kontaktu.*“

Prostredníctvom komentárov z obrazovky účastník konania „vtipne“ okomentuje Tonkove vyjadrenia o dvojposteli, kde môžu s budúcou nevestou spať „*Áno, niekde pod mačkou, tróniacou na obrovskej kope duchien sa skutočne nachádza dvojposteľ, pripravená pre budúcu nevestu. A dokonca nielen pre ňu. Tonko počíta aj s príchodom dieťaťa.*“ ,ako aj Tonkove vyjadrenia o prípadnom usporiadaní svadby na zadnej časti dvora domu „*Budúci ženáč pozorným okom skúma možnosti zadného dvora, ktorý vyhodnotil ako ideálne miesto na usporiadanie svadby. Zrejme kvôli predpokladaným značným rozmerom svadobného stola. Zostáva len dúfať, že početní svadobní hostia si nezabudnú so sebou zobrať gumáky a všetci budú mať platné očkovanie proti tetanu pre prípad, že dostanú miesto vedľa hrdzavého sudu.*“ (v zábere dvor so sudom, detail suda)“

V rovnakom duchu sa nesú aj ďalšie komentáre z obrazovky, ktorými účastník konania ironicky komentuje Tonkove vyjadrenia ohľadom pohlavných chorôb a sexuálnych praktík homosexuálov. „*Tonko: „Pohlavné choroby sú väčšinou smrteľné?“*“, Moderátor: „*Áno, Tonko, presne dve sú skutočne smrteľné. To však neznamená, že dostať niektorú z tých ostatných by bolo nejakým zvlášť*

príjemným zážitkom. Tonko: „Podľa mňa aj zo zadku do zadku. Čo mi aj niektorí iní, čo som keď som pracoval s gaymi, to mi hovorili, to je zo zadku do zadku. Nič víc nič máň.“ Moderátor: „Dúfajme, že zo spolupráce s gaymi si Tonko odniesol tieto dôležité poznatky len v teoretickej forme. Pán Anton však zadkovú predstavu stále nevie nijako spracovať.“ príp. Tonkov tanec s cukrárkou Katkou „Trápenie ešte nikdy nemalo latinskoamerickejšie meno a Tonko sa zrejme celý čas modlí, aby neprišiel o svoje paradné topánky, prípadne palce na oboch nohách.“

Účastník konania tiež ironicky zhodnotí Tonkovu úvahu o tom, že nádejné nevesty by nemal hneď pozývať domov (Tonko: „Ja radšej idem na nejaké neutrálne miesto, buď do mesta, do nejakej cukrárni, kaviarni, s dievčaťom, že spoznať ju prirodzenou cestou.“ Moderátor: „Je to jasné. Najpravdepodobnejšou príčinou zoznamovacieho fiaska je fakt, že nevlúdnu cukrárku pozvali Tonko a jeho rodičia rovno k sebe domov.“ Tonko: „Nie na domácom území, najprv na neutrálnom, neutrálnej pôde, to je najlepšie.“ Moderátor: „Avšak výhody neutrálnej pôdy majú v Tonkovom podaní pomerne hrozivý podtón.“ Tonko: „Lebo tá neutrálna pôda, tam sú ľudia, keď aj niečo sa stalo by, by boli svedkovia, by mohla dať ja alebo ona trestné oznámenie.“ Moderátor: „Prečo by, preboha, mal niekto na prvom rande podávať trestné oznámenie?“

Vyjadrenia na adresu pána Antona:

Účastník konania odvysielal v predmetnom programe viacero vyjadrení pána Antona, ktoré následne okomentoval.

Moderátor: „Robota a povinnosti, ale neboli celkom to, čo Tonka zaujímalo. Otec si však včas uvedomí, kam syn so svojou otázkou smeroval a vo výchovnom rozhovore s ním zdieľa aj nezabudnuteľný zážitok s neznámou ženou, ktorý ho budí zo sna už dobrých tridsať rokov.“

Otec: „Ja som poznal jednu, tá išla na muziku. Ja sa dívam, v predku som išiel, reku, čo ich tam mala ale osem alebo desať ich bolo okolo nej. Pozerám, čo idú, čo u nej, čo ju tam budú biť alebo poviažu alebo čo ja viem čo. A jak...a keď tam boli s ňou, jeden hore, druhý dole, jeden hore, druhý dole.“

Moderátor: „Úprimné zdesenie, zračiace sa v tvári muža so žalud'mi v rukách je viac ako zreteľné. Aj málo skúsený Tonko vie, kam až môže takéto správanie viesť.“

- Otec: „Áno, lieči sa, aj to, kamarát, to keď ideš do nemocnice, tam ti to všetko zaznamenajú do papierov a ešte k tomu aj do občianskeho preukazu dostaneš.“

Moderátor: „Samozrejme, každý lekár, ktorému sa podarí odstrániť z občianskeho preukazu laminát, to môže zaznamenať napríklad centrofixou. Existuje však cesta, ako sa týmto krutým evidenčným praktikám vyhnúť.“

Otec: „Jedine, že by's to zabránev, ale aj to není sto percent istý...že či...s tým oným...kombom...komdónom..to, to...“

Moderátor: „Bohužiaľ, v oblasti používania kombónov má pán Anton napriek zrelému veku len teoretické vedomosti.“

Otec: „Ja som ten komdóm ani kompletne, ani nevidel. Ani neviem ani, dze to dostať kúpiť, ani ništ. Ja som to v živote ani v rukách nemal.“ (sedí pred logom programu)

Moderátor: „Z času na čas sa vyskytnú situácie, kedy sa komton počas používania poškodí. Napriek chabým skúsenostiam v tejto oblasti vie pán Anton dramaticky popísať aj takúto eventualitu.“

Otec: „Keď je to pretrhnuté, môžeš si to zebrať...to jako aj keď čiapku si, vrch čiapky, ten brmolec dám dole a natáhnem si čiapku, tak tá čiapka mi natáhne aj na krk. Lebo tam to není na vrchu zviazané, není to oné, ochrana navrchu, takže to, tú čiapku stáhnem až dole.“

Ako je zjavné účastník konania aj v prípade vyššie citovaných komentárov pokračuje v silne ironickom a difamačnom hodnotení vedomostí pána Antona v oblasti sexuálnych praktík, sexuálne prenosných chorôb a ochranných pomôcok chrániacich pred sexuálne prenosnými chorobami. Účastník konania opätovne znevažujúcim spôsobom poukazuje na nepresné vedomosti pána Antona v tejto oblasti, či už používaním ironických eufemizmov (nezabudnuteľný zážitok s neznámou ženou, ktorý ho budí zo sna už dobrých tridsať rokov, Úprimné zdesenie, zračiace sa v tvári muža so žalud'mi v rukách je viac ako zreteľné), príp. opakovaním zjavných chýb pána Antona pri pomenovaní ochrannej pomôcky (kombónov, komton) alebo zveličovaním omylov pána Antona do absurdných

dôsledkov (Samozrejme, každý lekár, ktorému sa podarí odstrániť z občianskeho preukazu laminát, to môže zaznamenať napríklad centروفixou.). Rovnako ironicky účastník konania komentuje vyjadrenia pána Antona k „rúčkovej hre“ (Moderátor: „Pán Anton ale internet nepoužíva, nevie si pozrieť, ako rúčková hra vyzerá a preto by, netušiac bolestivé následky, do spomínaného procesu pribral aj trochu drsnejšie nástroje.“ Otec: „No aj s kladivom, aj s kladivom sa môže robiť rúčková hra. S kliešťami...čímkoľvek.“)

Vyjadrenia na adresu Doda:

Dodo: „Tu mám v ruke životopisy aj záznam z registra trestov. A register trestov mám čistý, je tu nula, neviem, či to vidno.“ (smeje sa, obsah papiera nie je vidieť)

Moderátor: „Tak nulu vidno celkom dobre, netreba sa ani pozeráť do registra. Vzápätí prezradí Dodo pár detailov o jeho čistote.“

Dodo: „Neukradol som ešte nič. Ako, tak teraz, už po pätnástich, no od pätnástich rokov som ešte nič neukradol. Pred pätnástkou to ešte bolo, ale už tam chvála Bohu nemám nič. Všetko sa mi zmazalo.“

Moderátor: „V Dodovej hlave sa toho zrejme zmazalo viac. Ale spomienky na legendárny výstrelok zostávajú.“

Ako vyplýva z vyššie uvedeného v danej časti programu bol účinkujúci Dodo označený za „nulu“ resp. bolo uvedené, že sa mu „zmazali veci v hlave“. Tieto jednoznačne difamačné označenia Doda boli recipientovi opätovne sprostredkované prostredníctvom tzv. „komentárov z obrazovky“. Napriek tomu, že tieto vyjadrenia nadväzovali na skutočné vyjadrenia Doda účastník konania aj v tomto prípade opätovne využil nepríjemné skutočnosti, ktoré sa v minulosti Dodovi stali a recipientovi ich sprostredkoval takým spôsobom, aby Doda zosmiešnil v čo najvyššej miere.

Zo skutočností uvedených v predmetnom programe je zjavné, že Dodo má problém plnohodnotne sa začleniť do spoločnosti (mať prácu, stály príjem a udržať si ju). Z prezentovaných skutočností je tiež zjavné, že Dodo má min. potenciálny problém s alkoholom príp. drogami (hoci sa nemusí jednať priamo o závislosť). Účastník konania však opätovne využíva Dodove objektívne ťažkosti (hľadanie práce, možný problém s alkoholom) na jeho zosmiešňovanie.

Moderátor: „Ale ani stavebná škola a aktívny prístup Dodovi dvere do sveta fúrikov, malty a večne špinavého oblečenia neotvárajú. A zdá sa, že po jednom telefonáte a jednej osobnej návšteve bolo na dnes hľadania práce dosť.“

Dodo na kameru: „Stretol som asi vedúceho. Hovoril mi, že nepotrebujú teraz nič.“

Moderátor: „Zato Dodo dobre vie, čo potrebuje. Desiatu. A potom ešte ďalšie tri. Hľadanie práce sa odkladá na neurčito.“ (v zábere Dodo v pohostinstve, pije z veľkého pohára tekutiny svetlohnedej farby s bielou penou na vrchu – zrejme pivo, následne fajčí pri požívaní tekutiny cigarety)

Moderátor: „Extrémne rodiny tiež majú svoje problémy. Presne ako tie bežné. Aj keď pani Marta možno trochu väčšie. Jej syn Dodo si nemôže nájsť prácu. Ak ju náhodou nájde, vzápätí ju stratí. Čas najradšej trávi v miestnom pohostinstve a do záložne chodí častejšie ako na záchod. Samozrejme s jej vecami. Pani Marta však neprestáva byť matkou a intenzívne sa o život svojho syna zaujíma.“

Vyjadrenia na adresu Marty:

Moderátor: „Pekná blesková výmena dokazuje tvrdú prípravu oboch hráčov. Brilantná koncovka matky ju však predčasne ukončí. Predsa len, na jej strane stoja roky skúseností a list vlastníctva.“

Marta: „A som ti kúpila...mesačne stravu kto ti dával, fľašku kto ti dal, vody do roboty?“

Moderátor: „Omračujúca sila argumentu, fľaška vody do roboty, vyrazí Dodovi dych. A zdá sa, že spočiatku tvrdý hráč stráca náskok. Predsa len sa však zmôže na ďalšie kolo.“

Aj v prípade Marty Dodovej Matky účastník konania používa jej konflikty a dlhodobé ťažkosti so synom ako základ vtipných komentárov. Účastník konania opätovne degraduje skutočnú závažnosť zobrazených konfliktov, zameriavaním sa vo svojich komentároch na triviálne skutočnosti, ktoré

následne stavia do centra pozornosti recipienta ich ironickým zosmiešňovaním (na jej strane stoja roky skúseností a list vlastníctva, Omračujúca sila argumentu, fľaška vody do roboty).

Účastník konania tiež na pomerne obsiahlej ploche zosmiešňuje Martinu snahu nájsť riešenie svojich životných problémov prostredníctvom ezoteriky – konkrétne veštikine.

Moderátor: „Kým svätajurskí gayovia podstúpili duchovnú očistu, v Košiciach sú Dodo s Martou v zajatí temných síl.“

Marta: „Celý život som bola preklínaná. Najprv chladnička mi pošla, potom mi na to pošiel televízor, potom mi pošla práčka, čo to sa ešte stalo? A on tiež tak. Neviem, čo to.“

Moderátor: „Strata chladničky, televízora a práčky sa na úbohej žene kruto podpísala. A aby nebolo dosť, osudom skúšaný je aj jej jediný syn.“

Moderátor: „Pani Marta má dosť živorenia a prekliatí. Ved' celý jej život je len sledom problémov so zdravím a elektrospotrebičmi. Treba sa životu postaviť čelom a statočne bojovať. A tak nepriazňami osudu skúšaná žena zoberie zvyšky síl a volá veštici.“

Marta telefonuje: „Dobry večer, no ja si myslím, že aj niečo takéto lebo človeku sa trošku lepí, nieže trošku, ale dosť sa lepí smola. A náhodou vy svietaču vodu nemáte?“

Moderátor: „Veštica má akurát voľný termín a tak si pani Marta vyplní čas čakania drobnými lamentáciami.“

Marta: „By sa aj, normálny človek by sa aj z toho zbláznil, nielen blázon ešte viacej zbláznil.“

Veštica Marte: „Vo vlastnom dome existuje nejaký nepriateľ, ktorý vás vlastne okradol o životnú energiu a ...“

Marta: „Jak to myslíte teraz? Kto ma okradol o životnú energiu?“

Moderátor: „Kto ju okráda o vázy a retiazky, pani Marta veľmi dobre vie, ale o energiu? Veštica ide na vec veľmi opatrne.“

Veštica: „Tuná momentálne vychádza, dá sa povedať, že možnože aj osoba, ktorá sedí tuná.“

Moderátor: „Energická Marta, ktorá si pri príležitosti vykladania kariet nechala vylepšiť účes aj outfit, sa však tvári stále zlovestnejšie a fyzicky slabšia veštica radšej na poslednú chvíľu cívne.“

Veštica: „Nebudeme to presne definovať, lebo nechceme nikoho ani uraziť, nechceme nikomu ani poškodiť.“

Moderátor: „Na nasledujúce tvrdenie človek skutočne nemusí byť veštec, ale pre pani Martu je to zjavne novinka.“

Veštica: „Ste si navzájom nepriatelia...“

Marta: „Ja so synom som si nepriateľka?“

Moderátor: „Drsná blondína je šokovaná. To, že len dnes sa so synom pohádala trikrát a raz sa mu vyhrážala vyhodením na ulicu, jej asi pripadá ako bežný prejav rodičovskej lásky.“

Marta veštici: „Ktorá matka nepokričí alebo čo, že by sa zamestnal...“

Moderátor: „Veštica, ktorá na odhadnutie pani Marty ani nemusí veľmi pozerat' do kariet, sa snaží nepríjemnú pravdu zaobaliť najlepšie, ako sa len dá.“

Veštica Marte: „Vy ste príliš veľká...osoba, ktorá má príliš veľa energie a tou vlastnou energiou môžete zabíjať tých ostatných dookola.“

Hoci racionálnosť a vhodnosť pokusu vyriešiť svoje vážne sociálne, finančné problémy a problémy so synom pomocou veštiky je minimálne polemická, podstatný je spôsob, akým účastník konania túto snahu pani Marty zhodnotil. Zo záznamu vysielania je zrejmé, že účastník konania sa nesnaží argumentovať racionálnym spôsobom ale účelom jeho komentárov je pani Martu a jej snahu zosmiešniť a degradovať.

Je tiež potrebné opätovne upozorniť na fakt, že všetky vyššie uvedené aspekty daného programu boli v réžii účastníka konania. Účastník konania mal plnú kontrolu nad obsahom komentárov „hlasu z obrazovky“, ich zaradenia do jednotlivých scén atď. Je teda nutné konštatovať, že účastník konania zámerne spracoval daný program spôsobom, kde zdôrazňoval a poukazoval na „extrémy“ daných účinkujúcich a následne ich zosmiešňoval a ironizoval a to napriek faktu, že tieto vychádzali z objektívne daných skutočností.

Z obsahu a spôsobu spracovania daného príbehu v predmetnom programe je teda zrejmé, že napriek tvrdeniam účastníka konania tento program v žiadnom ohľade nie je možné charakterizovať „ako popis a sprostredkovanie každodenného režimu, vzťahov, problémov, rôznych situácií jednotlivých účinkujúcich“ príp. ako „poukazovanie na páľčivé témy stojace na periférii záujmu značnej časti populácie“. Naopak z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že účastník konania si zámerne zvolil taký spôsob spracovania danej témy (komentáre „hlasu z obrazovky), ktorý de facto využil „extrémny“ danej rodiny na jej zosmiešnenie a teda na vytvorenie „zábavného“ programu.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti Rada skonštatovala, že predmetný program svojím obsahom a svojím spôsobom spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti jeho účinkujúcich - Katky, Tonka a jeho otca Antona, Doda a jeho matky Marty.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Rada skonštatovala, že v prípade vo výroku špecifikovaných účinkujúcich v programe došlo **k podstatnému zásahu do ich práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti**. Na druhej strane uložením finančnej sankcie dôjde k obmedzeniu slobody prejavu účastníka konania. V danom prípade je však **intenzita zásahu do práva na slobodu prejavu účastníka konania nízka**, nakoľko v prípade predmetného programu sa nejedná o odborné informovanie žurnalistickej povahy, týkajúce sa otázok verejného záujmu ale naopak jednalo sa o zábavný program, ktorého účelom bolo uspokojovanie ekonomických záujmov účastníka konania. Rada v žiadnom ohľade nespornuje skutočnosť, že aj vysielanie zábavných programov za účelom udržania príp. zvýšenia sledovanosti a s tým súvisiacich ekonomických výnosov nepochybne požíva ústavnoprávnu ochranu v podobe práva na slobodu prejavu.

V prípade, ak však výkonom práva na slobodu prejavu má dôjsť k výraznému zásahu do základných ľudských práv iných subjektov, musí byť takýto zásah odôvodnený rovnako významným verejným záujmom na uplatnenie práva na slobodu prejavu vzťahujúcim sa k danej konkrétnej situácii. Uvedený záver vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze PL. US 7/96, cit.: „Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody.“ tzn., že čím výraznejší je zásah do jedného práva, tým podstatnejšie musí byť uspokojenie práva, ktoré je s ním v kolízii („vážiaca formula“ nález Ústavného súdu SR II. ÚS 152/08-52).

V danej situácii podstatný zásah do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich zjavne prevažuje nad zásahom do slobody prejavu účastníka konania prostredníctvom udelenia príslušnej sankcie, ktorý je vzhľadom na charakter daného programu iba nízkej intenzity.

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.: „Účastník konania v predmetnom prípade na odhaľovanie páľčivých tém zvolil formu spracovania prostredníctvom výroby a odvysielania audiovizuálneho diela, pričom celý jeho obsah bol stvárnenný osobami, ktoré sa natáčania programu zúčastnili dobrovoľne, na základe zmluvného vzťahu s výrobcom programu tzv. *scripted reality show* (pozn.: *reality show* podľa scenára).“

Povinnosti nezasiahnuť do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich v programe nezbavuje účastníka konania ani súhlas týchto osôb. Uvedené vyplýva tak z povahy práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, ako aj judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku č. 2 SŽ/17/2011 k tejto otázke uviedol, cit.: „zákon ukladá povinnosť nezasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných a pri posudzovaní porušenia § 19 zákona č. 308/2000 Z.z. nie je podstatné, či sa jedná o slobodné konanie účinkujúcich alebo nie. Verejný výsmech a verejné vyjadrenia voči osobe Mariána na obrazovke je preto zásahom do ľudskej dôstojnosti. K uvedenej námietke na záver Najvyšší súd uvádza, že je nesprávne si myslieť, že podpisom akejkoľvek zmluvy sa človek môže vzdať svojich základných práv a slobôd, ktoré sú podľa Článku 12, ods. 1 Ústavy SR neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.“

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.: „Účastník konania si dovoľuje uviesť, že umelecký výkon, akokoľvek sa môže Rade javiť ako reálny, stále zostáva umeleckým výkonom, ktorý

nie je spôsobilý vyvolať následky vo sfére hmotného práva. Vysielateľ nemôže niesť zodpovednosť za zásah do ľudskej dôstojnosti osoby, ktorá poskytla svoj predstieraný, herecký výkon a to akokoľvek reálny sa mohol Rade zdať. Účastník konania má za to, že hodnotenie programu zo strany Rady z kvalitatívneho hľadiska je v tomto prípade neprípustným konaním nad rámec jej kompetencií, čím môže dôjsť k porušeniu Článku 2 ods. 2 a/alebo Článku 26 Ústavy SR. Účastník konania si dovoľuje uviesť, že rovinnú hodnotenia programov, ktoré sú stvárnené hercami považuje za hmotnoprávne a aj procesnoprávne jednoznačne vyriešenú, pričom si dovoľuje poukázať na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 3 Sž/82/2008 - 26, v ktorom NS SR v identickej veci rozhodol, že v prípade dramatizácie (hrania) príbehu nie je možné ustáliť konkrétnu osobu, do ktorej sféry malo byť zasiahnuté, čiže nie je možné túto osobu individualizovať a teda reálne zasiahnuť do ich ľudskej dôstojnosti.“

V prvom rade je potrebné uviesť, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3 Sž/82/2008, na ktorý poukazuje účastník konania sa netýkal identickej veci (ako to účastník konania tvrdí). V danom prípade sa jednalo o sankciu za odvysielanie programu *Nevera po slovensky*. Rada uložila sankciu za to, že tento program zasiahol svojím obsahom a spôsobom spracovania do ľudskej dôstojnosti iných. Primárny argument Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zrušenie tohto rozhodnutia bola skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí odporkyne absentuje skutková veta (nie je vyšpecifikovaná) a z tohto dôvodu považuje preskúmané rozhodnutie odporkyne za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť (§250j ods.2 písm. d/ OSP), **keďže nie je možné ustáliť akým spôsobom, komu, čím konkrétne bolo zasiahnuté do ľudskej dôstojnosti**. Je zrejmé, že v predmetnom správnom konaní nebolo pochyb o tom do koho ľudskej dôstojnosti mala predmetná časť programu zasiahnuť, pričom tieto osoby (Katka, Tonko, jeho otec Anton, Dodo, jeho matka Marta) boli jednoznačne špecifikované už v oznámení o začatí správneho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo vyššie uvedenom rozsudku skutočne zaoberal faktom, že účinkujúci v programe *Nevera po slovensky* boli herci, pričom uviedol, cit.: „Rovnako aj osoby, ktoré sa natáčania zúčastnili, neboli reálnymi osobami vo vzťahu k ich úlohe, ktorú v príbehoch stvárňovali, ale len hercami a preto nemohlo dôjsť k reálnemu zásahu do ich ľudskej dôstojnosti.“ Aj v tomto bode je však potrebné poukázať na podstatný rozdiel v daných skutkových stavoch. Kým v prípade programu *Nevera po slovensky* sa jednalo o umelo vytvorený a teda fiktívny príbeh, stvárnený osobami, ktoré v danom programe predstavovali umelo vytvorené postavy, v prípade Tonka jeho otca Antona, Katky, Doda a jeho matky Marty sa jedná o skutočných ľudí, ktorí v danom programe predstavujú samých seba aj s ich skutočnými charakteristikami (reálne zdravotné postihnutie, zlá sociálna situácia) a sú prezentovaní v ich reálnom prostredí (v lokalite a v ich konkrétnom dome kde skutočne žijú). Už z vyššie citovanej vety predmetného rozsudku („**neboli reálnymi osobami vo vzťahu k ich úlohe, ktorú v príbehoch stvárňovali**“) je teda zrejmé, že daný rozsudok nie je možné na tento skutkový stav aplikovať.

Predmetní účinkujúci v programe boli pre svoje širšie okolie jednoznačne identifikovateľní na základe viacerých objektívnych kritérií - vizuálne zobrazenia, krstné mená, rodinné vzťahy, miesto bydliska, zábery priamo na obydlie a blízke okolie účinkujúcich, špecifické zdravotné a sociálne problémy, zamestnanie, účinkovanie v podobnej šou v minulosti atď. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku č. 3 Sž/82/2008, na ktorý odkazuje sám účastníka konania uvádza, cit.: Podľa senátu najvyššieho súdu z výkladu ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č.308/2000 Z.z. vyplýva, že aplikácia ustanovenia vyžaduje, aby prišlo k zasiahnutiu do sféry práva **konkrétnej osoby t.j. individualizovaného subjektu, do dôstojnosti ktorého bolo odvysielaním posudzovaného programu zasiahnuté. Táto podmienka bola teda jednoznačne a nespochybniteľne splnená, nakoľko došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti individualizovaných subjektov, účinkujúcich v danom programe avšak reálnych osôb – Katky, Tonka a jeho otca Antona, Doda a jeho matky Marty.**

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.:

„Dôkazy: Výsluch Antona Ondruška - účinkujúceho v programe, Výsluch Ivety Mladošovej - účinkujúcej v programe, Výsluch Antona Mladoša - účinkujúceho v programe, Výsluch Doda - účinkujúceho v programe, Výsluch Katky - účinkujúcej v programe, Výsluch Dodovej matky Marty - účinkujúcej v programe, Výsluch Martinky - účinkujúcej v programe, Výsluch Martinkinej matky Hany

- účinkujúcej v programe, Výsluch Martinkinej kamarátky Dany - účinkujúcej v programe, Výsluch Martinkinho strýky Jana - účinkujúceho v programe, Zmluva o účasti v televíznej relácii - Anton Ondrušek (Rada so zmluvou disponuje), Zmluva o účasti v televíznej relácii - Iveta Mladošová (Rada so zmluvou disponuje), Zmluva o účasti v televíznej relácii - Anton Mladoš (Rada so zmluvou disponuje), Rozsudok NS SR, sp.zn.: 3 SŽ/82/2008 - 26 - (v dispozícii Rady v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu Rady č. RP/29/2008 zo dňa 23.09.2008)

MAC TV, s.r.o. si dovoľuje Radu požiadať o vytyčenie termínu ústneho pojednávania vo veci samej, na ktorý bude účastník konania predvolaný tak, aby bola zachovaná 5 dňová lehota na prípravu, a na ktorom dôjde k vykonaniu navrhovaných dôkazov uvedených vyššie. Podľa názoru Vysielateľa nie je možné Radou zistený skutkový stav považovať za dostatočný pre posúdenie veci, nakoľko jedine vyššie uvedený navrhovaný svedkovia sa vedia relevantne vyjadriť k skutočnosti, či došlo alebo nedošlo k zásahu do ich ľudskej dôstojnosti. Ochranu, ktorú RVR podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) Zákona o vysielaní poskytuje, nie je možné považovať za abstraktnú, ale konkrétnu, nakoľko smeruje k ochrane práv individualizovaných subjektov. Nehovoriac o skutočnosti, že právomoc rozhodovať občianskoprávne spory, medzi ktoré ochrana ľudskej dôstojnosti bezpochyby patrí, prislúcha výlučne všeobecným súdom a nie Rade, je absolútne nelogické sankcionovať vysielateľa za zásah do ľudskej dôstojnosti osôb, ktoré sa k takémuto zásahu a jeho existencii ani nevyjadrili, hoci ich Rada má možnosť vypočuť, a hlavne bez akéhokoľvek podnetu od týchto osôb na poskytnutie ochrany zo strany Rady. V prípade, ak Rada nevykoná navrhované dôkazy, tak predmetným postupom sa postaví do role morálnej autority, ktorá je však v danom prípade neúčelná a hlavne nelogická. V danom prípade je k úplnému zisteniu skutkového stavu potrebné zisťovať aj názor dotknutých osôb a hlavne poskytnúť priestor vysielateľovi na obhajobu prostredníctvom výsluchu svedkov, ktorí môžu zodpovedať najmä na otázku, či sa cítia konaním vysielateľa dotknutí na právach na ochranu ľudskej dôstojnosti. Na predmetný prípad je potrebné striktnie aplikovať zásadu *nemo iudex sine actor*, pričom táto zásada nebola zo strany Rady doposiaľ dodržaná alebo aplikovaná. Odmietnutie vykonania Vysielateľom navrhovaných dôkazov zo strany RVR môže viesť k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie, v čoho dôsledku dôjde k dostatočnému zisteniu skutkového stavu veci na jej správne právne posúdenie. “

Na ústnom pojednávaní účastník konania uviedol, cit.: „...vzhľadom na osobitý charakter povinností podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, a z toho dôvodu aj osobitý charakter konania o jej porušení, mali byť svedkovia, ktorých navrhoval, predvolaní v súlade s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku....ÚK sa domnieva, že bez uvedeného nie je možné považovať zistenie skutkového stavu za dostatočné. “

Účastník konania je sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý zakazuje vysielanie zložiek programovej služby, ktoré svojím obsahom a spôsobom spracovania zasahujú do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných. Predmetné ustanovenie (ani žiadne iné ustanovenie zákona č. 308/2000 Z.z.) neumožňuje navrhovateľovi takéto obsahy odvysielat' ani v prípade, ak s tým dotknuté osoby súhlasia. Naopak táto konštrukcia jednoznačne odporuje základnej logike a podstate ústavnoprávneho systému ochrany ľudskej dôstojnosti, **nakoľko ľudská dôstojnosť každého jedinca je nedotknuteľná a to bez ohľadu na skutočnosť, či sa tento subjekt tejto ochrany domáha alebo si zásahy do svojej ľudskej dôstojnosti uvedomuje.**

Vyššie uvedené jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. z rozsudku č. č. 2 SŽ/17/2011, cit.: „...zákon ukladá povinnosť nezasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných a pri posudzovaní porušenia § 19 zákona č. 308/2000 Z.z. **nie je podstatné, či sa jedná o slobodné konanie účinkujúcich alebo nie.** Verejný výsmech a verejné vyjadrenia voči osobe Mariána na obrazovke je preto zásahom do ľudskej dôstojnosti. K uvedenej námietke na záver Najvyšší súd uvádza, že **je nesprávne si myslieť, že podpisom akejkoľvek zmluvy sa človek môže vzdať svojich základných práv a slobôd, ktoré sú podľa Článku 12, ods. 1 Ústavy SR neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.**“ alebo z rozsudku č. 4 SŽ 27/02: „Treba súhlasiť so stanoviskom Rady, že v rámci výkonu dohľadu nad dodržiavaním zákona **musí konať, ak došlo k zásahu do osobnostných práv bez ohľadu na vlastný postoj dotknutých osôb ...**“

Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že vykonanie dôkazu za účelom zistenia, či sa dotknuté osoby cítia konaním navrhovateľa dotknuté na svojom práve na zachovanie ľudskej dôstojnosti by žiadnym spôsobom nemohlo prispieť k objasneniu spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Z citovanej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tiež vyplýva, že zásadu „Kde niet žalobcu niet sudcu“ nie je možné aplikovať na ochranu ľudskej dôstojnosti, ktorá ma evidentne verejnoprávny rozmer.

Vzhľadom na tieto skutočnosti Rada na svojom zasadnutí dňa 18.12.2012 **zamietla žiadosť** účastníka konania o vykonanie dôkazov, výsluchu svedkov – účinkujúcich v programoch Extrémne rodiny z 11.06., 18.06. a 25.06.2012 - Antona Ondruška, Ivety Mladošovej, Antona Mladoša, Doda, Katky, Dodovej matky Marty, Martinky, Martinkinej matky Hany, Martinkinej kamarátky Dany a Martinkinho strýka Jana, nakoľko Rada dospela k záveru, že výsluch svedkov by v predmetných správnych konaniach neprispel k objasneniu veci a nie je potrebný na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci.

Rada však nariadila vo veci ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v sídle Rady dňa 15.01.2012 o 10:00 hod, aby účastníkovi konania umožnila v čo najširšej miere uplatniť svoje právo na obhajobu.

Účastník konania na ústnom pojednávaní uviedol, cit.: *„ÚK uvádza, že účastníkom konania je každý, o právach koho sa koná, preto mali byť účastníkmi konania aj osoby, o zásahu do dôstojnosti ktorých Rada v týchto prípadoch rozhoduje.“*

Z § 14 ods. 1 zákona č. 71/967 Zb vyplýva, že účastníkom konania môže byť ten, koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti budú rozhodnutím správneho orgánu priamo dotknuté. Na to, aby osobe mohlo byť priznané postavenie účastníka konania, musí byť nositeľom zákonného práva, právom chráneného záujmu alebo povinnosti, o ktorom je oprávnená rozhodovať Rada, a nie napríklad súd. Povinnými subjektmi podľa zákona č. 308/2000 Z. z. sú subjekty ustanovené v § 2, 2a a 2b. Rada ako orgán verejnej správy v medziach svojich kompetencií rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach týchto subjektov, ktorí sú ich nositeľmi, čo vyplýva z hmotnoprávneho predpisu, ktorým je zákon č. 308/2000 Z. z.

Ide o oblasť verejného práva, kde správny orgán rozhoduje buď na návrh účastníka konania alebo ex officio o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach účastníkov konania vydaním individuálneho správneho aktu. Prijaté rozhodnutie oznamuje Rada účastníkovi konania, nakoľko účastník konania je jediný subjekt, ktorému sa rozhodnutím právo priznáva alebo ukladá povinnosť.

Obdobný výklad je uvedený aj v komentári k správneho poriadku (S. Košičiarová, Správny poriadok Komentár, str. 57), podľa ktorého je účastníkom konania začatého z podnetu správneho orgánu ten, komu chce správny orgán adresovať rozhodnutie. Podľa rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe (Rc 20/96 7 A 159/94) v konaní o uložení pokuty je účastníkom konania len tá osoba, ktorej má byť pokuta uložená. Rozhodnutím správneho orgánu musí dôjsť k ovplyvneniu postaveniu účastníka konania.

Vydaním rozhodnutia v predmetnom správnom konaní, Rada rozhodla len o práve, právom chránenom záujme alebo povinnosti účastníka konania, teda subjektu, ktorý spadá do pôsobnosti zákona č. 308/2000 Z. z. Tento je teda jediným účastníkom konania v dnom správnom konaní.

Účastník konania na ústnom pojednávaní, cit.: *„...poukázal na predchádzajúce rozhodnutie Rady a jeho následnú mediálnu prezentáciu Radou, kedy bolo konštatované, že Tonko je mentálne postihnutý. K takémuto záveru však bolo podľa jeho názoru potrebné dať tejto osobe priestor na vyjadrenie.“*

Príp. vyjadrenia jednotlivých členov Rady k správneho konaniu č. 226-PLO/O-2362/2012, v ktorom bolo vydané rozhodnutie č. RP/040/2012 zo dňa 10.07.2012 nie sú a nemôžu byť predmetom tohto správneho konania. V samotnom rozhodnutí č. RP/040/2012 Rada uviedla, že Tonko má zjavné zdravotné problémy, pričom na tieto problémy ako aj na fakt, že mu po nich zostali trvalé následky

poukázala samotná Tonkova mama v rámci daného programu. V týchto intenciách posudzovala Rada Tonkovu osobu aj v tomto správnom konaní.

Účastník konania ďalej vo svojom rozhodnutí uvádza, cit.: „Vysielateľ si dovoľuje nasmerovať pozornosť Rady na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých vyplýva jednoznačný záver uplatniteľný na prejednávanej vec. Vyššie uvedené súdy v rozhodnutiach: *Beian proti Rumunsku (ESLP)*, 8 Sž/24/2011 (NS SR), III. ÚS 192/06 (ÚSSR), 6 Sžo/31/2011 (NS SR), 8 SŽ/18/2011 (NS SR), 8 Sž/22/2011 (NS SR), 5 Sž/17/2011 (NS SR), 8 Sž/23/2011 (NS SR), 5 Sž/25/2011 (NS SR), 6 Sž/19/2011 (NS SR), 6 Sž 27/2011 (NS SR), 3 Sžn/68/2004 (NS SR), 3 Sž/85/2007 (NS SR), 8 Sžo/147/2008 (NS SR) potvrdili konštantný právny názor, že trestnoprávne princípy „sa v správnom trestaní v plnom rozsahu aplikujú a že trestanie za správne delikty (...) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy.“ (napr.: 5SŽ/17/2011, str. 12). Pri aplikácii vyššie uvedeného konštantného názoru a vyššie uvedených rozhodnutí na predmetnú vec, má Vysielateľ za to, že vzhľadom na nedostatok špeciálnej právnej úpravy v správnom konaní, je na základe analógie treba aplikovať pravidlá pre triedenie trestných činov z časového hľadiska, t.j. uloženie jednej sankcie za správny delikt spočívajúci vo viacerých čiastkových útokoch. Z rozhodovacej činnosti Rady vyplýva, že na svojich zasadnutiach začala nasledovné správne konania vo veci porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) Zákona o vysielaní: 226-PLO/O-2362/2012, 272-PLO/O-3053/2012, 306-PLO/O-3595/2012, 339-PLO/O-4385/2012, 340-PLO/O-4386/2012, 359-PLO/O-4596/2012. Napriek skutočnosti, že vyššie uvedené konania podľa oznámenia RVR o začatí správneho konania predstavovali (i) rovnakú skutkovú podstatu správneho deliktu (ii) čiastkové útoky toho istého páchatela spojené objektívnou súvislosťou (Mi) jednotiaci zámer páchatela, tieto RVR posudzuje každé samostatne a v troch z nich už vydala samostatné rozhodnutia. Z rozhodovacej činnosti Rady vyplýva, že na svojich zasadnutiach začala nasledovné správne konania vo veci porušenia ustanovenia § 20 ods. 4 Zákona o vysielaní: 225-PLO/O-2361/2012, 250-PLO/O-2719/2012, 251-PLO/O-2720/2012, 281-PLO/O-3283/2012, 284-PLO/O-3286/2012, 286-PLO/O-3288/2012, 287-PLO/O-3289/2012, 288-PLO/O-3290/2012, 313-PLO/O-3604/2012, 271-PLO/O-3052/2012, 339-PLO/O-4385/2012, 340-PLO/O-4386/2012, 359-PLO/O-4596/2012. Napriek skutočnosti, že vyššie uvedené konania podľa oznámenia RVR o začatí správneho konania predstavovali (i) rovnakú skutkovú podstatu správneho deliktu (ii) čiastkové útoky toho istého páchatela spojené objektívnou súvislosťou (iii) jednotiaci zámer páchatela, tieto RVR posudzuje každé samostatne a vo väčšine z nich už vydala samostatné rozhodnutia. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu SR jednoznačne poskytuje návod Rade, akým spôsobom má postupovať pri trestaní účastníkov konania, ktorí sa svojim konaním mali dopustiť „pokračovacieho správneho deliktu.“: Je úlohou Rady vydať jedno rozhodnutie a uložiť jednu sankciu za všetky čiastkové útoky. Tým, že Rada posudzuje konanie účastníka ako samostatné skutky a nie ako čiastkové útoky pokračovacieho správneho deliktu, ktorý mala Rada spojiť s čiastkovými útokmi pokračovacieho správneho deliktu posudzovaných v inom správnom konaní, v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR porušuje princípy administratívneho trestania, a nesprávne právne vec posudzuje, čím zasahuje do práv vysielateľa na súdnu a inú právnu ochranu a spravodlivé súdne konanie, garantované Ústavou SR a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd.“

Účastník konania odkazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej má Rada pri správnom trestaní aplikovať princípy trestného práva a čiastkové útoky má vyhodnotiť ako jeden pokračujúci správny delikt, za ktorý uloží jednu sankciu. Je pravdou, že Najvyšší súd SR v niektorých svojich rozsudkoch vyslovil vyššie uvedený záver a síce, že Rada má pri správnom trestaní aplikovať princípy trestného práva. Aj v takýchto prípadoch však Najvyšší súd SR jednoznačne skonštatoval, že na to, aby mohli byť jednotlivé porušenia zákona č. 308/2000 Z.z. považované za čiastkové útoky v rámci jedného pokračujúceho správneho deliktu, musia tieto čiastkové útoky naplniť definíciu pokračujúceho trestného činu. Čiastkové útoky musí spájať objektívna súvislosť v čase, **spôsobe spáchania a v predmete útoku**, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

V prvom rade je potrebné uviesť, že správne konania č. 225-PLO/O-2361/2012 a 226-PLO/O-2362/2012 boli ukončené na zasadnutiach Rady dňa 26.6.2012 resp. 10.07.2012 a teda **pred tým** ako bolo predmetné správne konanie začaté (28.8.2012). V týchto prípadoch sa teda zjavne nemohlo

jednať o čiastkové útoky, ktoré by mohli spolu s porušením konštatovaným v tomto správnom konaní tvoriť jeden pokračujúci správny delikt.

V prípade ostatných správnych konaní ich predmetom síce bolo možné porušenie (č. 272-PLO/O-3053/2012, 306-PLO/O-3595/2012, 250-PLO/O-2719/2012, 251-PLO/O-2720/2012, 281-PLO/O-3283/2012, 284-PLO/O-3286/2012, 286-PLO/O-3288/2012, 287-PLO/O-3289/2012, 288-PLO/O-3290/2012, 313-PLO/O-3604/2012, 271-PLO/O-3052/2012, 339-PLO/O-4385/2012, 340-PLO/O-4386/2012, 359-PLO/O-4596/2012) možné porušenie § 19 ods. 1 písm. a) alebo § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Vo všetkých týchto prípadoch (vrátane skutku sankcionovaného napadnutým rozhodnutím) sa však jednalo vždy o samostatné porušenie uvedeného ustanovenia. Jednalo sa o rôzne, spolu nesúvisiace skutky, ktoré boli spáchané iným spôsobom.

Programy, v ktorých k jednotlivým porušeniam došlo sa od seba výrazne typovo líšili. Jednalo o spravodajsko-publicistický program *Noviny o 17:00* alebo o spravodajský program *Krimi Noviny*. V prípade možného porušenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. sa v prevažnej väčšine jednalo o šou *Hotel Paradise* (okrem konania č. 281-PLO/O-3283/2012, ktoré sa týkalo programu *Profesionáli*), pričom správne konanie č. 271-PLO/O-3052/2012 sa dokonca ani netýkalo programu vysielaného v rámci televíznej programovej služby účastníka konania ale jednalo sa o programy poskytované v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie. Každý z týchto programov teda pojednával o rôznych, žiadnym spôsobom nesúvisiacich prípadoch (informovanie o samovražde, „analýza“ výslovnosti učiteľky anglického jazyka, súťažná reality show z exotického prostredia *Hotel Paradise* alebo zábavný seriál *Profesionáli*).

Správne konania č. 339-PLO/O-4385/2012 a 359-PLO/O-4596/2012 sa síce rovnako ako predmetné správne konanie týkalo programu *Extrémne rodiny* ale subjekty, do ktorých ľudskej dôstojnosti bolo zasiahnuté sa v jednotlivých programoch rôznili. Niektoré subjekty účinkovali iba v jednom z týchto programov (Martinka, jej matka a jej kamarátka). Pri iných subjektoch zase Rada v rôznych programoch dospela k rôznym záverom. **V predmetnom správnom konaní Rada konštatovala okrem iného zásah do ľudskej dôstojnosti syna pani Marty Doda, kým správne konanie č. 339-PLO/O-4385/2012 Rada zastavila práve v časti možného zásahu do ľudskej dôstojnosti syna pani Marty Doda.**

Je teda zrejmé, že vo všetkých správnych konaniach, ktoré vo svojom stanovisku účastník konania uviedol sa podstatne líšil samotný spôsob spáchania daných správnych deliktov. V každom z týchto prípadov došlo k naplneniu skutkovej podstaty odvysielaním rozdielneho obsahu, ktorý bol navyše spracovaný jedinečným a unikátnym spôsobom.

Fakt, že v prípade, ak majú jednotlivé čiastkové útoky tvoriť pokračujúci správny delikt, musí existovať rovnorodosť skutkových dejov, čím je daná objektívna súvislosť v spôsobe spáchania jednotlivých čiastkových správnych deliktov, jednoznačne vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Rozsudkami č. **4 Sž/23/2012** a č. **3 Sž/23/2012** zo dňa 29.1.2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozhodnutia Rady č. RP/055/2012 a č. RP/056/2012. Rada teda vysielateľovi MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o. uložila dvoma samostatnými rozhodnutiami pokuty vo výške 3 500 EUR a 5 000 EUR za porušenie § 20 ods. 4 resp. 20 ods. 3 a 4 zákona č. 308/2000 Z.z.. Rozhodnutia sa týkali jednotlivých vydaní reality šou *Farma*, pričom vysielateľ MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o. namietal tak pred správnym orgánom ako aj v odvolaní, že tieto porušenia mali byť posudzované ako čiastkové útoky jedného pokračujúceho správneho deliktu. Ako už bolo uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s touto námietkou nestotožnil (písomné vyhotovenie rozsudkov nebolo v čase vypracovania tohto rozhodnutia Rade doručené) a obe rozhodnutia Rady potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku č. **3Sž/41/2011**, v ktorom súd pri preskúmaní rozhodnutia Rady č. RP/103/2011 z 25.10.2011 (rozhodnutie sa týkalo porušenia § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. pri odvysielaní sponzorovaného programu *Teleráno*, pričom Rada vydala ďalšie štyri samostatné rozhodnutia za porušenie totožného ustanovenia v rámci iných vydaní tohto programu) uviedol, cit.: „...Aj keď išlo o časovo súvisiace skutky, ktorými bola naplnená tá istá skutková podstata správneho deliktu podľa § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., nie je medzi nimi dostatočná

rovnorodosť skutkových dejov a nie je daná objektívna súvislosť v spôsobe ich spáchania....Senát nezistil splnenie podmienok na aplikáciu pokračovacieho správneho deliktu tak, ako jeho pojem bol ustálený v konaniach sp. zn. 8Si/18,22,23,24/2011, 5SŽ/15,17,26/2011 a 3SŽ/18,19,24/2011. Senát dospel k záveru, že len samotná skutočnosť, že k opakujúcemu sa porušeniu povinnosti vysielateľa dochádza v programe „Teleráno“ nie je dostatočná na vznik objektívnej súvislosti pokračovacieho správneho deliktu.“

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, v predmetnom rozsudku nepovažoval Najvyšší súd SR odvysielanie programov *Teleráno*, v ktorých došlo k porušeniu povinnosti podľa § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., za pokračujúci správny delikt, nakoľko medzi jednotlivými skutkami nebola „dostatočná rovnorodosť skutkových dejov“ a nebola daná „objektívna súvislosť v spôsobe ich spáchania“. Ak k porušeniu povinnosti môže dôjsť rôznymi spôsobmi, tak „posúdenie určitého konania, či napĺňa znaky správneho deliktu ... uskutočňuje odporca [Rada] správnu úvahou, preto musí posúdiť všetky okolnosti daného prípadu, teda každý prípad posudzovať individuálne“.

Z uvedeného vyplýva, že konania, na ktorých posúdenie ako protiprávných musí Rada uplatniť správnu úvahu, je potrebné posudzovať individuálne a nie ako jeden skutok. V prípadoch, na ktoré poukazuje účastník konania mohla Rada rozhodnúť len za použitia správnej úvahy, keďže každé konanie predstavovalo osobitný a hlavne odlišný spôsob porušenia povinnosti podľa § 19 ods. 1 písm. a) alebo § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. a ich subsumovanie pod príslušnú právnu normu bolo možné len na základe posúdenia konkrétnych okolností každého prípadu. Z uvedeného dôvodu posudzovala Rada predmetné porušenie a porušenia, ktoré uviedol účastník konania individuálne ako samostatné skutky.

Účastník konania ďalej vo svojom stanovisku uvádza, cit.: „V zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. V zmysle ustanovenia § 68 ods. 2 písm. b) zákona č. 618/2003 Z.z. Autorský zákon, vysielateľ má právo udeľovať súhlas na vyhotovenie originálu záznamu vysielania. Vysielateľ namieta, že Rada svojím postupom porušila základné právo Vysielateľa na spravodlivý súdny proces, súdnu a inú právnu ochranu garantované Ústavou SR a Dohovorom, a to konkrétne ustanovenia článku 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru. Podkladom správnych konaní sú záznamy z vysielania programu, ktoré nedodal Vysielateľ, ale tieto si vyhotovila RVR na svojom vlastnom nahrávacom zariadení, resp. záznamy, ktoré Rada získala od vysielateľa nezákonným štátnym donútením. Pre oba spôsoby získania záznamov z vysielania platí, že tieto boli získané nezákonne a preto nemôžu byť použité v správnom konaní, čím sa skutkový stav zistený Radou stáva nedostatočný a porušenie povinností vysielateľa nepreukázané.“

Podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní bol okrem iného záznam vysielania programu *Extrémne rodiny* zo dňa 11.06.2012, ktorý Rade doručil účastník konania dňa 27.7.2012 listom č. 4026/2012. Účastník konania vo svojom stanovisku žiadnym spôsobom nešpecifikuje v čom malo spočívať „nezákonné štátne donútenie“, na základe ktorého tento záznam poskytol. Rada poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozsudok č. 4SŽ/19/2012, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky okrem iného uviedol, cit.: „*Pokiaľ ide o samotnú žiadosť o poskytnutie záznamu najvyšší súd k argumentácii navrhovateľa uvádza, že Rada neporušila žiadne ustanovenie zákona vyžiadanim si záznamu vysielania a vysielateľ poskytnutím záznamu plnil na základe požiadavky Rady svoju zákonom uloženú povinnosť. Námietka navrhovateľa týkajúca sa použitia nezákonne získaného dôkazu je preto podľa názoru najvyššieho súdu neopodstatnená. Najvyšší súd judikoval uvedené v rozhodnutí 5SŽ/18/2011 z 29. marca 2012 a aj ďalších následných rozhodnutiach. (5SŽ/37/2011) Záznam vysielania, ktorý si odporkyňa v súlade so zákonom vyžiadala, presne a úplne zachytáva skutkový stav, obsah vysielania. V čase vyžiadania si záznamu ešte neprebíhalo správne konanie voči vysielateľovi. Vyžiadanie si záznamu vysielania ako jednej z foriem výkonu dohľadu nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a jeho predloženie nie je predložením dôkazu proti sebe, ale poskytnutím informácií o svojej činnosti, s ktorým počíta všeobecne záväzný právny predpis. **Takto získaný záznam, ktorý sa v správnom konaní môže stať podkladom pre rozhodnutie, nie je možné považovať za nezákonný, resp. neprípustný, ako to v podanom odvolaní navodzuje navrhovateľ. ...**“*

Účastník konania ďalej vo svojom stanovisku uvádza, cit.: *Podľa ustanovenia § 46 správneho poriadku „Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“* Podľa ustanovenia či. 142 ods. 1 Ústavy SR, *súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných (...) vzťahov. Podľa ustanovenia § 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník upravuje (...) vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb. Podľa ustanovenia §11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä (...) ľudskej dôstojnosti (...)* Vysielateľ má na základe vyššie uvedených ustanovení právnych predpisov za to, že ochrana ľudskej dôstojnosti a prípadné spory medzi fyzickými osobami a fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá do ľudskej dôstojnosti zasiahla, sa jednoznačne spravujú ustanoveniami občianskeho práva. *Jediným orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať spory o ochranu osobnosti (ľudskej dôstojnosti) je výlučne súd a nie orgán výkonnej moci. Vysielateľ má v predmetnom prípade za to, že otázka či došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti fyzickej osoby alebo nie, je otázkou prejudiciálnou, ktorú môže rozhodnúť jedine oprávnený orgán, ktorým je súd. Aplikácia ochrany podľa § 19 ods. 1 písm. a) zo strany RVR sa má vykladať ako ochrana následná, až po právoplatnom rozhodnutí súdu o tom, či došlo alebo nedošlo do zásahu do ľudskej dôstojnosti určitej osoby. Akýkoľvek iný výklad predmetných ustanovení nie je možný nakoľko by viedol k vzniku absurdných situácií a znamenal by porušenie Ústavou SR a Dohovorom garantovaných práv Vysielateľa na prístup k súdu, právnú istotu a predvídateľnosť práva a spravodlivé súdne konanie.“*

Rada je orgánom štátnej správy, ktorý dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v tejto oblasti. Rada nepopiera, že domáhať sa ochrany svojho práva (ochrany osobnej cti) pred nezávislým súdom je individuálnym právom každej osoby a v žiadnom prípade sa nestavia do polohy sudcu, ktorý by mal rozhodnúť o tomto individuálnom práve jednotlivca.

Občiansko-právne konanie vedené súdom a správne konanie vedené Radou predstavujú dva odlišné procesné postupy, ktoré boli ustanovené s cieľom chrániť ľudskú dôstojnosť v prípade zákona č. 308/2000 Z.z. a osobnostné práva podľa zákona č. 40/1964 Zb. Ustanovenie § 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. slúži na zabezpečenie ochrany fyzickým osobám, ktoré sa prostredníctvom občianskoprávných žalôb môžu pred nezávislými súdnymi orgánmi domáhať ochrany pred neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv, teda aj ľudskej dôstojnosti a cti. Zákon č. 308/2000 Z.z. spadá do oblasti verejného práva a jeho ustanovenia regulujú oblasť vysielania a retransmisie na území Slovenskej republiky. Zákon č. 308/2000 Z.z. upravuje povinnosti vysielateľa, ku ktorým patrí aj povinnosť zabezpečiť, aby jeho programová služba a jej zložky spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom nezasahovali do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných. Rada v rámci správnej úvahy dospela k záveru, že odvysielaným obsahom došlo k porušeniu predmetného ustanovenia bez ohľadu na to, či sa dotknuté osoby - cítili byť odvysielaným obsahom dotknuté, alebo aké kroky podnikli v súkromnoprávnej oblasti. **Tieto skutočnosti sú z hľadiska porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. absolútne bezpredmetné.**

Rada zároveň pre úplnosť dodáva, že navrhovateľov opis situácie, keď je určité konanie nutné postihnúť na základe inštitútov verejno-právnej povahy a zároveň možné postihnúť inštitútmi súkromno-právnej povahy nie je v právnom systéme Slovenskej republiky v žiadnom prípade ojedinelý. V niektorých prípadoch zákonodarca považoval určité konanie za tak spoločensky nebezpečné, že v prípade naplnenia danej skutkovej podstaty považoval za nevyhnutné spojiť s týmto konaním následok vo forme verejnoprávneho postihu. Skutočnosť, že bola páchatel'ovi uložená sankcia verejno-právnym subjektom však v žiadnom ohľade nevylučuje právo poškodeného domáhať sa ochrany svojich zákonom chránených záujmov aj prostredníctvom súkromno-právnych inštitútov napr. za účelom spravodlivého zadosťučinenia (napr. Trestný čin ohovárania vs. žaloba na ochrana osobnosti).

Účastník konania ďalej vo svojom stanovisku uvádza, cit.: „Vysielateľ si dovoľuje uviesť, že Rada nemôže konanie vysielateľa posudzovať ako porušenie povinnosti označiť odvysielaný program klasifikačným znakom 18 ako nevhodného a neprístupného pre maloletých divákov do 18 rokov. K uplatneniu grafického symbolu označenia odvysielaného programu ako nevhodného pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov si dovoľíme uviesť, že išlo o správny symbol a predmetný program nie je potrebné označiť ako nevhodný pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, pretože zobrazenie programu neobsahovalo hodnotiace kritériá, pre ktoré by bolo potrebné daný program označiť vyšším stupňom nevhodnosti tak, ako to v oznámení uvádza Rada. Vysielateľ uvádza, že zo skutkového stavu veci jednoznačne vyplýva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že program predstavoval tzv. „scripted reality šou“, že akékoľvek prejavy účinkujúcich v programe boli ich prirodzeným prejavom, ktorý však v predmetnom prípade nepredstavoval vulgárne vyjadrovanie, slovnú agresivitu alebo obscénne vyjadrovanie ako hodnotiace kritérium. Akékoľvek prejavy predstavovali absolútne bežnú súčasť dejovej línie programu, pričom akékoľvek vulgárne výrazy, ktoré by teoreticky mohli napĺňať hodnotiace kritérium „od 18“ boli dostatočne zvukovo upravené tzv. „vypípaním“ tak, aby bol naplnený účel JSO. Program spĺňal všetky kritériá pre jeho označenie vhodnosti - nevhodný do 15 rokov, a žiadna časť programu nenaplnila hodnotiace kritérium, na základe ktorého by bolo potrebné predmetný program označiť- nevhodný do 18 rokov.“

V predmetnom programe Rada zaznamenala jeden vulgárny výraz, ktorý síce bol sčasti prekrytý zvukovou stopou avšak napriek tejto skutočnosti bol tento výraz pre diváka jednoznačne identifikovateľný. Predmetný program tiež obsahoval niekoľko obscénnych výrazov. Rada však vzhľadom na výrazne nízku frekvenciu (s prihliadnutím na celkové trvanie programu) daných výrazov považoval označenie programu ako nevhodného pre maloletých do 15 rokov za adekvátne a **správne konanie v časti týkajúcej sa možného porušenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. zastavila.**

Účastník konania ďalej vo svojom stanovisku uvádza, cit.: „Vysielateľ namieta, že akékoľvek konanie Rady vedené proti nemu je potrebné považovať za zásah do slobody prejavu Vysielateľa a takýto zásah je Rada povinná v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite posúdiť. Zásah do slobody prejavu musí spĺňať kritériá legality, legitimity a proporcionality (nevyhnutnosti zásahu v demokratickej spoločnosti) a tieto kritériá a ich splnenie je Rada povinná náležite preskúmať a odôvodniť. Podľa názoru Vysielateľa, zásah do slobody prejavu vyššie uvedené kritériá nespĺňa, pričom uvádza nasledovné:

Legalita zásahu

Vysielateľ uvádza, že orgány verejnej moci môžu v zmysle konštantnej judikatúry obmedziť právo na slobodu prejavu vysielateľa len v prípade, že takýto zásah je v súlade so zákonom.

ESLP, vo veci *Amann proti Švajčiarsku* (Rozhodnutie č. 27798/95), v súvislosti s legalitou (zákonnosťou) zásahu do slobody prejavu uviedol, že „slová „v súlade so zákonom“ znamenajú nielen, že inkriminované opatrenie musí mať podklad vo vnútroštátnom práve, ale týkajú sa tiež požiadavky kvality príslušného zákona: ten musí byť dostupný (fr./ang.: accessible) dotýčajúcej osobe a predvídateľný (fr./ang.: previsible/foreseeable). Podľa ustálenej judikatúry ESLP je určitá norma „predvídateľná“ vtedy, ak je formulovaná dostatočne presne na to, aby umožnila každej osobe - v prípade potreby za pomoci odborných poradcov - prispôsobiť chovanie.“ Vysielateľ uvádza, že povinnosť správne uplatňovať jednotný systém označovania programov síce vyplýva zo zákonného ustanovenia § 20 ods. 4 Zákona o vysielaní, avšak predvídateľnosť tohto ustanovenia je absolútne nedostatočná. Je tomu tak najmä z dôvodu, že samotný systém jednotného označovania programov vyplýva z Vyhlášky Ministerstva kultúry SR č. 589/2007 Z.z. Ustanovenia Vyhlášky Ministerstva kultúry SR č. 589/2007 Z.z. stanovujúce hodnotiace kritériá jednotlivých klasifikácií programov sú formulované príliš všeobecne a nepresne, pričom nezodpovedajú na primárnu otázku, čo sa rozumie pod pojmami obscénne vyjadrovanie, obscénne gestá, slovná agresivita, vulgárne vyjadrovanie, a akým spôsobom je možné prispôsobiť konanie tak, aby boli resp. neboli tieto kritériá splnené. Vysielateľ uvádza, že presná formulácia a definícia je požiadavkou zákona, a z tohto dôvodu nie je možné odkazovať na neurčité a legálne nedefinované pojmy. Vysielateľ má za to, že požiadavka zákonnosti zásahu nie je v prejednávanej veci splnená.“

V prvom rade je potrebné uviesť, že rozsudok ESLP, ktorý účastník konania cituje sa týka oprávnenosti vykonať a uchovať záznam o tajnom nahrávaní telefonátu občana, ktorý nebol podozrivý zo žiadnej trestnej činnosti a v rámci daného tajného nahrávania vystupoval ako „nevyhnutný účastník“ (občan bol telefonicky kontaktovaný kvôli bežnej obchodnej ponuke, nahrávka bola vykonaná kvôli druhému účastníkovi telefonátu, ktorým bol zamestnanec v tom čase ešte Sovietskeho zastupiteľstva). ESLP v tomto rozsudku na adresu kvality zákona a jeho predvídateľnosti konkrétne uviedol, cit.: „*Primárnym účelom Federálneho trestného zákonníka je sledovanie osôb, ktoré sú podozrivé alebo obvinené zo zločinu alebo závažného prečinu alebo dokonca tretích osôb, ktoré sú podozrivé zo získavania alebo zasielania informácií od resp. týmto (podozrivým alebo obvineným) osobám. Zákonník však podrobne nereguluje prípady, ak sú osoby monitorované „náhodne“ ako „nevyhnutný účastník“ telefonickej konverzácie, ktorá je zaznamenaná autoritami na základe ustanovení o podozrivých alebo obvinených osobách. Zákonník najmä nešpecifikuje ochranné opatrenia, ktoré by mali byť vykonané v súvislosti s týmito osobami.*“

Vzhľadom na uvedené je zjavné, že rozsudok citovaný účastníkom konania sa týka skutkovo podstatne odlišného stavu. V prípade ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. zákon ukladá účastníkovi konania povinnosť označovať programy podľa vekovej vhodnosti na základe pomerne detailných kritérií, ktoré ustanovuje podzákonný predpis vyhláška č. 589/2007 Z.z. Fakt, že táto vyhláška ponecháva niektoré špecifické termíny a s nimi súvisiace situácie na správnej úvahe a teda výklade Rady v žiadnom prípade neznamená, že by bola táto povinnosť v rozpore s právom Európskej Únie. V prípade akceptovania tohto extrémne zjednodušeného a formálne výkladu predmetného rozsudku, by bola znemožnená akákoľvek regulácia (ktorá zasahuje napr. do slobody prejavu), pri aplikácii ktorej je nevyhnutné použiť správnu úvahu.

Účastník konania ďalej vo svojom rozhodnutí uvádza, cit.: „*Legitimita zásahu. Legitímny cieľ na zásah do slobody prejavu Vysielaťľa predstavuje v danom prípade -ochranu maloletého diváka.*“

Proporcionalita - nevyhnutnosť zásahu v demokratickej spoločnosti

Otázka nevyhnutnosti zásahu v demokratickej spoločnosti je do veľkej miery rozpracovaná v rozhodnutiach ESLP a rovnako tak v rozhodnutiach Ústavného súdu SR. (napr.: sp.zn.: III. ÚS 42/09 - 77; sp.zn.: II. ÚS 28/96): „Termín „nevyhnutný“ použitý v tomto kontexte nemá takú flexibilitu, aby obsahoval význam výrazov užitočný, primeraný alebo žiadúci. Vzťahuje sa len na existenciu naliehavej spoločenskej potreby vykonať daný zásah.“ (Handyside case. Séria A, č. 24, s. 23). Pritom obmedzenie práva priznaného dohovorom nemožno pokladať za nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, ak nie je primerané sledovanému legitímnemu cieľu; (Gillow case. Séria A, č. 109, s. 22).“ Vysielaťľ má za to, že sloboda prejavu zahŕňa podľa Čl. 26 Ústavy a podľa Čl. 10 Dohovoru ochranu tak informácií alebo myšlienok, ktoré sú prijímané pozitívne a sú považované za neútočné či indiferentné, ako aj ochranu informácií a myšlienok, ktoré provokujú, šokujú či znepokojujú, či už z hľadiska ich obsahu, alebo z hľadiska formy ich prezentácie, nemožno do tejto slobody zasahovať na základe § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii iba na základe skutočnosti, že časť verejnosti a Rada s obsahom alebo formou prejavovaných myšlienok alebo informácií nesúhlasí, má odlišný názor alebo je ňou šokovaná, či obťažovaná, pokiaľ zároveň nie je splnená podmienka existencie naliehavej spoločenskej potreby na obmedzení takejto slobody prejavu z dôvodov ochrany práv a slobôd iných, ochrany bezpečnosti štátu, ochrany verejného poriadku alebo ochrany verejného zdravia a mravnosti v demokratickej spoločnosti. Podľa názoru Vysielaťľa nie je splnená podmienka proporcionality, resp. naliehavej spoločenskej potreby v demokratickej spoločnosti, na obmedzení slobody prejavu, nakoľko odvysielaný program neobsahoval také informácie, ktoré by boli maloletým divákom starším ako 15 rokov a mladším ako 17 rokov neznáme, prípadne nevhodné. Rada ako orgán verejnej moci musí podľa názoru Vysielaťľa reagovať na neustále spoločenské zmeny a s nimi súvisiaci vývoj generácií, ktoré majú za následok, že populácia tínedžerov vo veku 15 až 17 rokov sa s podobným obsahom programov oboznamuje na bežnej úrovni a nie je možné tvrdiť, že takým obsahom môže byť poškodený ich plnohodnotný morálny a psychický vývin. Vysielaťľ poukazuje na skutočnosť, že napríklad prostredie internetu nie je absolútne zo strany štátu regulované a populácia často krát mladšia ako 15 rokov veku má možnosť a oboznamuje sa s obsahom ďaleko neprístupnejším, ako bol údajne odvysielaný obsah programu zo strany Vysielaťľa. V internetovom prostredí sú komukoľvek bežne

prístupné stránky obsahujúce sexuálne scény, pornografiu, násilné scény, vulgárne vyjadrovanie, obscénne gestá. Vysielať preto nevidí naliehavú spoločenskú potrebu na zasahovaní do slobody prejavu, najmä preto, že zjavne štát nepovažuje za potrebné zasahovať do slobody prejavu, ktorá sa šíri v prostredí internetu a nevytvára žiadne právne normy, ktoré by sledovali legitímny cieľ ochrany maloletých pred nežiaducim obsahom v prostredí internetu. Zo strany štátu a jeho orgánov by bolo navyše „pokrytecké“ a diskriminačné, ak by obmedzoval slobodu prejavu len televíznym vysielateľom, navyše len domácim, a na druhej strane by rovnako nepostupoval proti subjektom poskytujúcim nežiaduci obsah v prostredí internetu alebo aj proti zahraničným televíznym vysielateľom, ktorých vysielanie je maloletým všetkých kategórií prístupné bez ohľadu na obsah bez akéhokoľvek obmedzenia zo strany štátu prostredníctvom prevádzkovateľov retransmisie. Vysielať na záver tiež uvádza, že proporcionalita a naliehavá spoločenská potreba nie je naplnená ani z toho dôvodu, že označovanie programov JSO má vo svojej podstate mať len odporúčací charakter. Zodpovednosť za riadny morálny a psychický vývin maloletých majú predovšetkým rodičia alebo zákonní zástupcovia. JSO a rozhodovacia prax v tejto oblasti sú vyjadrením až príliš obmedzujúceho paternalistického správania sa štátu. Nie je v demokratickej spoločnosti nevyhnutnou spoločenskou potrebou, aby zodpovednosť za správnu výchovu maloletých štát prenášal z rodičov na Vysielaťľa, ako podnikateľský subjekt. Sú to predovšetkým rodičia, ktorí majú dohliadať a rozhodovať o tom, aký obsah programov je pre ich maloleté deti vhodný a Vysielaťľa má v tomto prípade, označením programu len „napomáhať“ rodičom a vopred ich upozorniť na skutočnosť, že obsah vysielaného programu môže obsahovať určité informácie, ktoré nemusia byť vhodné pre určitú vekovú skupinu. Je vždy na rozhodnutí rodiča alebo zákonného zástupcu maloletého, či takýto obsah maloletému sprístupní. Štát v takomto prípade nesmie nahrádzať rolu a povinnosti rodičov a zákonných zástupcov pri výchove vlastných detí.“

Ako už bolo uvedené proporcionalitu obmedzenia slobody prejavu je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých konkrétnych povinností všeobecne záväzným právnym predpisom, v tomto prípade zakotvením ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. Keďže zákonodarca využil ústavne splnomocnenie (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR) na zakotvenie tohto obmedzenia formou zákona, je potrebné považovať tento princíp za zachovaný. Rade neprináleží zachovanie proporcionality v tejto rovine skúmať.

Ako však sám účastník konania uvádza vo svojom stanovisku Jednotný systém označovania má iba „odporúčací“ charakter. Primárnym účelom JSO je teda informovať rodičov o vekovej vhodnosti vysielaného programu. Ustanovenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. a príslušné ustanovenia vyhlášky č. 589/2007 Z.z. teda nezakazujú účastníkovi konania vysielat' určité programy ale ustanovujú mu iba povinnosť tieto programy označiť v súlade s danými kritériami. Je pravdou, že niektoré ustanovenia JSO spájajú s určitými kategóriami aj konkrétne obmedzenia (časové zaradenie atď.). Jedná sa však práve o špecifické programy, ktoré sú vzhľadom na svoj obsah najviac škodlivé pre maloletých divákov a teda naliehavosť spoločenskej potreby obmedziť slobodu prejavu je práve v týchto prípadoch najvýraznejšia. Zároveň aj pri týchto programoch z hľadiska ochrany maloletých predmetné ustanovenie zavádza iba také obmedzenia, ktoré zabezpečia, aby rodič mohol efektívne zamedziť maloletým sledovať tieto programy (napr. kontrolovaním, aby maloletí nesledovali televíziu po 22:00 hod.). Koniec koncov skutočnosť, že pri určitej špecifickej skupine programov je opodstatnené (a pre členské štáty povinné) zaviesť opatrenia obmedzujúce slobodu prejavu konkrétne opatrenia, ktoré zabezpečia, že tieto programy nebudú môcť maloletí sledovať predpokladá aj smernica o audiovizuálnych mediálnych službách konkrétne článok 27 „Ochrana maloletých v televíznom vysielaní“.

Účastník konania spochybňuje „naliehavú spoločenskú potrebu“ a teda opodstatnenie modelu označovania programov v televíznom vysielaní podľa vekovej vhodnosti. Ako však už bolo uvedené túto rovinu proporcionality predmetnej zákonnej povinnosti (obmedzenia slobody prejavu) skúmal už zákonodarca pri jej zavedení. K uvedenému je tiež možné uviesť, že obdobné modely označovania televíznych programov je možné nájsť vo väčšine štátov Európskej Únie. Je teda zrejmé, že viacero Európskych zákonodarcov je naopak presvedčených, že aj v súčasnosti pretrváva naliehavá spoločenská potreba pre označovanie programov v televíznom vysielaní podľa vekovej vhodnosti. Nie

je tiež pravdou, že internet v súčasnosti nie je žiadnym spôsobom regulovaný. Novela smernice o audiovizuálnych mediálnych službách z roku 2007 zaviedla miernejší stupeň regulácie aj pre určité služby poskytované na internete. Táto skutočnosť sa premietla aj do zákona č. 308/2000 Z.z., kde je napr. prevádzkovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinný označiť programy podľa kritérií uvedených v JSO v katalógu programov. Zvyšovanie vplyvu internetu napr. na maloletých môže v budúcnosti priniesť zvýšenie jeho regulácie príp. aj zníženie regulácie televízneho vysielania. Uvedené je však v kompetencii NRSR ako aj Európskeho parlamentu.

Skutočnosť, že iný členský štát Európskej Únie (Česká republika) nepovažuje za potrebné uplatňovať v rámci svojej jurisdikcie systém označovania programov podľa vekovej vhodnosti môže súvisieť napr. aj so spôsobom akým vysielatelia v danej krajine svoje podnikanie prevádzkujú. Inými slovami v prípade vysokej prirodzenej spoločenskej zodpovednosti vysielateľov nemusí byť potrebné zavedenie a uplatňovanie dodatočných systémov pre informovanie rodičov. Bez ohľadu na konkrétnu motiváciu danej krajiny, samotný fakt, že sú v rámci Slovenskej republiky dostupné programy vysielateľov spadajúcich pod jurisdikciu Českej republiky (bez označenie vekovej vhodnosti) v žiadnom prípade nezakladajú ústavnoprávnu prekážku voči uplatňovaniu takéhoto systému v rámci Slovenskej republiky.

Druhou rovinou proporcionality, je obmedzenie slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Ako však už bolo uvedené Rada v tomto prípade dospela k záveru, že obsah programu neodôvodňoval jeho prísnejšie označenie a správne konanie v tejto časti zastavila.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Rada skonštatovala, že odvysielaním časti programu Extrémne rodiny, ktorá sa týkala osoby v programe označenej ako Tonko a osoby v programe označenej ako Marta dňa 11.06.2012 o cca 21:23 hod., svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahli do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich osôb v programe označených ako Katka, Tonko a jeho otec Anton, Dodo a jeho matka Marta.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť pre správny delikt).

Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 308/2000 Z. z. ako aj zákona č. 71/1967 Zb., ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správne deliktu dokazovať zavinenie, alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným alebo nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z cit. zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt.

Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].“

Podľa ustanovenia § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a

dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.“

Z § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že Rada za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 uloží pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia. Ide o kogentné ustanovenie zákona, ktoré nepripúšťa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti.

Účastník konania sa dopustil porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009) už v minulosti. Poslednými rozhodnutiami vo veci porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. boli účastníkovi konania uložené nasledovné sankcie:

Rozhodnutím č. RP/279/2005 bola účastníkovi konania uložená sankcia pokuta – vo výške 30.000,- Sk za odvysielanie programu *Na paškál* dňa 27.04.2005 o cca 21:54 hod., ktorý svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2006.

Rozhodnutím č. RP/10/2009 bola účastníkovi konania uložená sankcia pokuta – vo výške 3.500,- eur za odvysielanie príspevku *Lúzer týždňa* v programe *Promi noviny*, ktorý svojím obsahom zasiahol do základných práv v ňom prezentovanej osoby. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2009.

Rozhodnutím č. RP/45/2010 bola účastníkovi konania uložená sankcia pokuta – vo výške 5.000,- eur za odvysielanie glosy *Protokolárna ľútosť* v programe *Prvé noviny a.s.* dňa 12.04.2010 o cca 17:12 hod., ktorá svojím obsahom a spôsobom svojho spracovania zasiahla do ľudskej dôstojnosti zosnulého prezidenta Poľskej republiky Lecha Kaczyńskiego. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2011.

Rada pri určovaní výšky sankcie vzala do úvahy najmä:

rozsah a dosah vysielania – účastník konania je multiregionálnym vysielateľom. Táto skutočnosť vyjadruje podľa § 3 písm. q) zákona č. 308/2000 Z.z. percentuálne pokrytie vysielania účastníka konania a teda vyjadruje koľko potenciálnych recipientov je spôsobilých vnímať príp. porušenie povinností ustanovených v zákone č. 308/2000 Z.z. ;

miera zavinenia – účastník konania je za porušenie predmetného ustanovenia zodpovedný bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt), podstatné je len to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Je tiež potrebné upozorniť na skutočnosť, že ako vyplýva z vyššie uvedeného účastník konania bol za porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009) viackrát sankcionovaný v minulosti. Účastník konania tak mohol vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 308/2000 Z. z.;

trvanie a následky porušenia povinnosti – predmetný program trval cca 1 hodinu a 53 minút (vrátane reklamných prerušení), pričom časť týkajúca sa Tonka a pani Marty tvorila zhruba 2 tretiny programu. Ako už bolo uvedené ironické a zosmiešňujúce komentáre „hlasu z obrazovky“ sa prelínali s ostatným obsahom programu počas jeho celého trvania. Rada pri určovaní výšky pokuty tiež vzala do úvahy pomerne vysokú frekvenciu výskytu týchto komentárov. Následkom porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. je zásah do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich špecifikovaných vo výroku rozhodnutia;

závažnosť správneho deliktu – časť programu týkajúca sa Tonka a jeho rodiny vzhľadom na svoj obsah a spôsob spracovania zasiahla do ľudskej dôstojnosti Tonka, jeho otca Antona a cukrárky Katky, pretože zosmiešňovala a dehonostovala ťažké životné podmienky (tak materiálne ako aj

zdravotné) týchto osôb (Tonko a otec Anton), príp. výzor a chovanie cukrárky Katky. V prípade pani Marty a jej syna Doda program využíval na vytvorenie „zábavných“ situácií rôzne sociálne disfunkcie členov rodiny (neschopnosť nájsť si prácu, požičiavanie peňazí bez schopnosti pôžičky splácať) príp. neschopnosť rodinných príslušníkov tieto problémy riešiť. Účastník konania teda za účelom senzácie a šokovania zneužil zdravotný handicap, zlú sociálnu situáciu, výzor príp. rôzne sociálne disfunkcie alebo nehody v rámci rodiny na vytvorenie „zábavnej“ relácie a to najmä prostredníctvom ironizujúcich a zosmiešňujúcich komentárov „hlasu z obrazovky“. Uvedené konanie účastníka konania bolo o to závažnejšie, že vo väčšine prípadov sa jednalo o objektívne znevýhodnenia jednotlivých osôb pomerne závažného charakteru. Dodržiavanie a ochrana základných ľudských práv a slobôd medzi inými aj práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti je v súčasnosti jedným z hlavných znakov moderného právneho štátu a miera ich ochrany je jedným z indikátorov stupňa vyspelosti demokracie v jednotlivých štátoch. Slovenská republika je viazaná viacerými európskymi a medzinárodnými dokumentmi o dodržiavaní základných ľudských práv a slobôd (Všeobecná deklarácia ľudských práv a slobôd, Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Charta základných práv Európskej únie). Závažnosť tohto konkrétneho porušenia povinnosti podľa § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. je teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mimoriadne vysoká;

Ďalšie kritérium pre určenie výšky pokuty v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., ktorým je **spôsob porušenia povinnosti** účastníkom konania, je predmetom výroku tohto rozhodnutia, ako aj jeho samotného odôvodnenia. Spôsob, akým účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. spočíva v tom, že účastník konania na televíznej programovej službe JOJ dňa 11.06.2012 o cca 21:23 hod. odvysielal program *Extrémne rodiny*, ktorého časť týkajúca sa osoby v programe označenej ako Tonko a osoby v programe označenej ako Marta, svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahli do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich osôb v programe označených ako Katka, Tonko a jeho otec Anton, Dodo a jeho matka Marta.

Zo skutkového stavu, ako aj z informácií, ktorými disponuje Rada jednoznačne a preukázateľne nevyplýva, že pri naplnení skutkovej podstaty tohto správneho deliktu **došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia**, a teda uvedená skutočnosť v konečnom dôsledku nemala vplyv na určenie výšky pokuty. Rada vzala do úvahy najmä fakt, že k samotnému porušeniu povinnosti došlo, ako aj fakt, že sa jednalo o opakované porušenie tejto povinnosti, jeho závažnosť, následky, mieru zavinenia a rozsah a dosah vysielania účastníka konania.

Rada pri určovaní výšky pokuty nemohla prihliadnuť na **sankciu uloženú samoregulačným orgánom**, nakoľko samoregulačný orgán pôsobiaci pre túto oblasť neexistuje.

V zmysle vyššie uvádzaných skutočností Rada rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Rada pri určovaní výšky pokuty prihliadla najmä na vysokú závažnosť správneho deliktu, fakt, že účastník konania už bol za porušenie predmetného ustanovenia viackrát sankcionovaný ako aj na pomerne veľký rozsah ironických a zosmiešňujúcich komentárov. Rada tiež zohľadnila rozsah a intenzitu týchto komentárov v porovnaní s komentármi, ktoré odzneli v programe *Extrémne rodiny* zo dňa 02.03.2012, za odvysielanie ktorého uložila účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/040/2012 zo dňa 10.07.2012 pokutu vo výške 25 000 EUR ako aj rozsah a intenzitu komentárov, ktoré odzneli v programoch *Extrémne rodiny* zo dňa 18.06. a 25.06.2012.

Vzhľadom na uvedené považuje Rada výšku pokuty **za plne odôvodnenú**.

P o u č e n i e :

Podľa § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. proti tomuto rozhodnutiu môže účastník konania v lehote

do 15 dní odo dňa doručenia podať opravný prostriedok na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:

1x účastník konania: MAC TV s.r.o.

2x Rada pre vysielanie a retransmisiu

Prof. Miloš Mistrík
predseda Rady
pre vysielanie a retransmisiu